Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7700 | Duminică 12 mai 1968 | 6 PAGINI — 30 BANI

Finalitate în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii

Ing. Trandafir COCÎRLĂ
secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R.

De peste un an, acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii se desfășoară cu intensitate în întreprinderile industriale din județul Timiș, înscriindu-se ca o permanență pe agenda problemelor majore ale conducerilor acestora, ale organelor și organizațiilor de partid. Ea își dovedește tot mai mult eficiența în întreprinderi, măsurile aplicate permițînd fructificarea a importante rezerve latente de sporire a producției și productivității muncii, de îmbunătățire a calității produselor, de ridicare sistematică a eficienței întregii activități economice. Nu întîmplător, **în primul trimestru din acest an ritmul de creștere a producției industriale pe ansamblul județului a fost de 15 la sută și circa două treimi din sporul respectiv s-a obținut pe seama amplificării productivității muncii.**

În acest sens, al bunelor rezultate obținute în adîncirea studiilor, în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, demne de relevat sînt și efectele la nivel de întreprinderi. Efectele sînt proporționale cu profunzimea studiilor întocmite, dar și cu ritmul finalizării măsurilor preconizate. La Uzinele mecanice Timișoara, de pildă, din studiul folosirii suprafețelor de producție în hala de fabricație a boghiurilor pentru vagoanele de marfă, se desprinde că prin organizarea fluxului tehnologic „pe tacte" — un procedeu perfecționat, de mare randament — se obține o creștere de 2,5 ori a volumului producției. Iar la Uzinele textile, tot din Timișoara, producția de fire a crescut cu 200 tone anual, prin aplicarea sistematică a măsurilor desprinse din studiile elaborate.

Evident, exemplele de acest gen sînt mult mai numeroase. Dacă ar fi să le etapizăm, ele se înscriu în prima parte de desfășurare a acestei acțiuni, timp în care organizațiile de partid au desfășurat o intensă muncă politică. **Cei mai competenți membri de partid, specialiști cu experiență, au fost cooptați în colectivele formate pe întreprinderi și secții.** Periodic, s-au analizat rezultatele și mersul studiilor, s-au organizat schimburi de experiență, fiind larg popularizate procedeele avansate, de mare valoare economică. **Organele locale de partid au apelat și mobilizat numeroase colective formate din specialiști de la Institutul politehnic și Baza de cercetări din Timișoara a Academiei.** Cele mai multe dintre ministere au trimis, la rîndul lor, specialiști care au contribuit la soluționarea diverselor probleme în suspensie. Se poate spune că **unirea tuturor forțelor tehnice și economice sub îndrumarea nemijlocită a organizațiilor de partid a fost hotărîtoare pentru succesul în această acțiune de mare însemnătate, în strînsă conformitate cu indicațiile conducerii de partid și de stat.**

După încheierea primei etape, în toate întreprinderile industriale s-a conturat cu deosebită claritate concluzia că există, în continuare, un cîmp larg pentru noi studii și analize, că aprofundarea acestora și diversificarea lor vor scoate la iveală noi rezerve. Ignorîndu-se aceste concluzii, în unele întreprinderi au început, însă, să se manifeste tendințe de scădere, de „strangulare" a acțiunii și de limitare a ei la aplicarea măsurilor inițiale. La fabrica „Bumbacul" Timișoara, de exemplu, înseși măsurile stabilite reflectau un oarecare formalism în desfășurarea acțiunii, multe prevederi referindu-se, de fapt, la sarcini curente, de serviciu. Totuși, nici acestea nu s-au realizat în termen. În alte întreprinderi, socotindu-se că organizarea științifică a producției și muncii ar fi o activitate de campanie, conducerile acestora au... decretat, cu de la sine putere, încetarea cercetărilor și a investigațiilor, precum și dizolvarea comisiilor respective.

Asemenea acte și manifestări de lîncezeală, de suficiență și automulțumire nu puteau fi trecute cu vederea de controlul efectuat în întreprinderi, la indicația biroului comitetului județean de partid. În strînsă conformitate cu această stare de lucruri, cu necesitatea de a se imprima **un nou** impuls, mai puternic, acțiunii **de organizare științifică a producției și a muncii, conducerile întreprinderilor au fost determinate să aplice neîntîrziat măsurile stabilite pe baza studiilor întocmite în majoritatea întreprinderilor. La „Electro-Banat"-Timișoara, de pildă, din cele 15 studii elaborate în 1967 pînă acum au fost finalizate 14. Efectele se concretizează într-un spor de producție de 40,3 milioane lei și 15 milioane lei beneficii peste plan, din care 13,5 milioane lei prin efort propriu. Iar la „Tehnometal", numai prin organizarea debitării centralizate a laminatelor s-a obținut o economie de 170 tone de tablă, ceea ce reprezintă 8 la sută din cantitatea de metal consumată într-un an de întreprindere. Dezvoltînd succesele de anul trecut — printre care o producție marfă suplimentară în valoare de 11 500 000 lei și reducerea cu 32 lei a cheltuielilor la 1 000 de lei producție marfă — în trimestrul I din 1968 colectivul întreprinderii „Tehnometal" și-a îndeplinit planul la toți indicatorii.**

Cum spuneam, însă, **organizațiile de partid nu s-au limitat doar la urmărirea modului în care se aplică măsurile și studiile întocmite, ci au intervenit pentru fructificarea, în continuare, pe un plan superior, a potențialului tehnic și a capacității creatoare a colectivelor de întreprinderi.** Au fost „reanimate" și completate comisiile de organizare științifică a producției și a muncii. Se adîncesc studiile începute și s-au elaborat planuri de noi studii pentru cercetarea unor aspecte esențiale ale producției și muncii. Demn de relevat este acum faptul că nu se mai acționează „în general", ci **studiile și măsurile reflectă specificul fiecărei ramuri și întreprinderi în parte, determinat de profilul fabricației, de nivelul tehnic și de gradul de organi-**

(Continuare în pag. a III-a)

LEGI DE MARE ÎNSEMNĂTATE PENTRU BUNA GOSPODĂRIRE A PATRIMONIULUI LOCATIV

Consider că legile recent aprobate sînt o verigă din lanțul măsurilor adoptate în ultimul timp, o rezultantă firească a stadiului de dezvoltare materială și spirituală a societății noastre. Dacă legea privind dezvoltarea construcției de locuințe și construirea de case proprietate particulară, de odihnă sau turism evidențiază potențialul economic actual, legea privind administrarea fondului locativ și raporturile dintre proprietari și chiriași precizează relațiile complexe dintre acești factori. Față de decalajul ce există între vechea legislație ce reglementa aceste raporturi și situația de fapt, noile legi apar ca un lucru firesc și necesar în evoluția socială.

Datorită profesiunii mele am putut urmări permanent dezvoltarea construcțiilor ; efortul ce eram obligat, alături de colegii mei, a-l depune în proiectare pentru a asigura documentația necesară, fondurile ce se alocă din ce în ce mai mult în construcția de locuințe mi-au permis să cunosc mai îndeaproape ce înseamnă realizarea unui volum de ordinul a zeci de mii de apartamente pe an. Creșterea veniturilor național a făcut posibilă creșterea în paralel atît a investițiilor în acest domeniu, cît și a nivelului salariului mediu. Acești doi importanți parametri — și anume investițiile alocate de stat pentru locuințe și creșterea salariului mediu — conduc în mod necesar la stabilirea unui echilibru, a unei compensații normale între ceea ce se investește și ceea ce trebuie să se recupereze pentru a se crea mijloacele destinate păstrării și dezvoltării fondului locativ. Eu consider că acest fond reprezintă una din principalele bogății ale țării noastre, a cărei gospodărire judicioasă este o chestiune de interes național.

Legile și măsurile luate trebuie să fie însoțite de creșterea simțului de răspundere și întărirea educației cetățenești pentru întreținerea și păstrarea locuințelor, domeniu în care cred că trebuie acționat în mod energic și nuanțat. Crearea asociațiilor de locatari, de exemplu, va avea un rol hotărîtor în acest sens.

Arh. Constantin TEODORESCU, Institutul „Proiect-București"

★

Citind cu multă atenție legea privind administrarea fondului locativ și reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași, am desprins clar justețea schimbărilor survenite în noua legislație față de cea din trecut, inechitabilă din multe puncte de vedere. Eu sînt otelar și am discutat de multe ori cu foarte mulți prieteni și tovarăși de muncă. Aceeași părere au avut-o și ei că, față de cîștigul nostru de azi — salariul meu lunar depășește 1 500 de lei — față de confortul oferit într-un apartament construit de către stat cu toate accesoriile cerute de civilizație, chiria de 45 de lei (atît plătesc eu în prezent pentru două camere și dependințe) este, evident, mică. Azi, obișnuiți cu încălzirea centrală, cu baie faianțată, unde apa caldă funcționează la orice oră din zi și noapte, cu parchet de stejar în camere, toate acestea ni se par comodități firești. Dar eu am locuit și în altfel de condiții. Am ars la sobă cărbuni și lemne și aveam în casă mai mult fum decît căldură. În acea vreme pentru o baie bună, în condiții de igienă, aș fi dat mult. Soția și-a dorit mult o bucătărie ca aceasta pe care o are acum. Iată de ce, reflectînd la criteriile stabilite de lege privind cuantumul chiriilor, mi se par juste, principiale. Este absolut normal ca orice confort în plus să fie plătit. Este o chestiune de dreptate, de etică ; pe mine, cel puțin, mă învață să prețuiesc lucrurile la adevărata lor valoare, cum de altfel îmi place să mi se aprecieze și munca mea.

Am privit lucrurile și din punctul de vedere al proprietarului, al statului, în cazul de față. El are înscrise în lege obligații precise în ceea ce privește întreținerea imobilelor închiriate. Pentru conservarea lor este însă nevoie de bani. Sursa : veniturile din chirii. Dar acestea — am constatat-o de atîtea ori — fiind prea mici, întreținerea clădirilor ori era neglijată, ori înghițea bani din bugetul statului, ceea ce este complet nejust. Aceste cîteva considerații mă fac să primesc noua lege privind administrarea fondului locativ și reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași ca o legislație corespunzătoare timpurilor și nevoilor noastre, care asigură respectarea principiilor de echitate proprii unui stat socialist.

STAN DRĂGAN
otelar la Uzina „1 Mai" Ploiești

Inteligența latentă în condiția de activa

Ilie TĂNĂSACHE

Cerințele impuse constructorului noii orînduiri sînt din ce în ce mai ample, solicită la putere maximă sclipirea minții, scînteierile neprețuite ale inteligenței. E o realitate întîlnită la noi în fiecare domeniu de activitate — pentru că pretutindeni bunul cîștigat devine, imperios necesar, generator de noi bunuri. În acest context, mai e de mirare de ce nu ne permitem, în nici un domeniu al vieții materiale și spirituale, luxul risipirii a nici unui bob din această „marfă" peste putință de evaluat la un preț cît de cît exact ? Sentimentul de stăpîni ai propriilor destine, de responsabilitate față de valori și chibzuita lor folosire pentru sporirea vectorilor de civilizație și propășirea fără precedent a țării a declanșat în chip firesc grija pentru aceste depozite care sînt împrospătate în fiecare clipă cu noi eșaloane, mereu mai viguroase.

opinii

De cîțiva ani, urmăresc un mecanism poate mărunt în felul lui, dar cu o semnificație și putere de sugestie, cred, revelatoare. La o întreprindere din Galați, un om cu o responsabilitate destul de însemnată, atunci cînd pleacă în concediu este înlocuit automat (prin tradiție aș zice) de către altcineva din subordine, foarte greu de remarcat în alte prilejuri datorită firii sale rezervate, mai mult decît modeste. Urcușul la *noua răspundere* declanșează în acest om energii nebănuite, fantezie și, nu de puține ori, capacitatea reală de a aduce un aer proaspăt în locul de muncă amintit. Cîte zăcăminte de inteligență omenească nu-și așteaptă încă descoperitorul care să le scoată din starea de latență, să le racordeze la circuitul vital ? Chestiunea folosirii și gospodăririi cu chibzuință a inteligenței umane se pune azi mai mult ca oricînd la modul imperativ.

Scoaterea din starea de repaos a unor astfel de capacități și aducerea lor în sfera circulației valorilor, pentru ca la rîndul lor aceste valori să declanșeze noi mecanisme ale uriașului resort uman, nu e numai o problemă strictă de cadre ci una de *perspicacitate a conducerii*, care echivalează cu un talon de recunoaștere a inteligenței pentru cel care știe să decidă cale liberă de manifestare a aptitudinilor autentice. Am cunoscut un teatru

(Continuare în pag. a II-a)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a delegației Partidului Comunist din Austria

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit simbătă delegația Partidului Comunist din Austria, care face o vizită în țara noastră.

Delegația P.C.A. este formată din tovarășii Erwin Scharf, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.A., Josef Nischelwitzer, membru al C.C. al P.C.A., președintele organizației P.C.A. din landul Carintia, director-șef al ziarului „Vokswille" din Klagenfurt, și Walter Wachs, membru al C.C. al P.C. din Austria.

La primire au participat tovarășii Gheorghe Vasilichi, membru al C.C. al P.C.R., și Andrei Cervencovici, membru supleant al C.C. al P.C.R.

Discuțiile care au avut loc cu acest prilej s-au referit la activitatea și preocupările actuale ale celor două partide, la probleme de interes reciproc, precum și la situația internațională actuală și mișcarea comunistă și muncitorească.

Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă tovărășească, de caldă prietenie, constituind o contribuție la dezvoltarea pe mai departe a relațiilor frățești dintre cele două partide.

CU PRIVIRE LA VIZITA DELEGAȚIEI PARTIDULUI MUNCII DIN ELVEȚIA ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, între 6 și 12 mai 1968, o delegație a Partidului Muncii din Elveția, alcătuită din tovarășii André Muret, membru al Comitetului director și al Secretariatului P.M.E., deputat în Consiliul Național al Elveției, și Jacob Lechleiter, membru al Comitetului director al P.M.E., a făcut o vizită în Republica Socialistă România.

În timpul șederii în Republica Socialistă România, delegația Partidului Muncii din Elveția a vizitat întreprinderi industriale, instituții sociale și culturale din orașul București și județele Prahova și Brașov.

Delegația Partidului Muncii din Elveția a fost primită de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Membrii delegației au avut convorbiri la Comitetul Central al Partidului Comunist Român cu tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R.

În cadrul acestor convorbiri au fost discutate, într-o atmosferă sinceră, tovărășească, probleme de interes comun privind activitatea celor două partide, precum și probleme actuale ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Delegația Partidului Muncii din Elveția a expus condițiile în care își desfășoară activitatea împotriva dominației trusturilor și marelui capital în Elveția, pentru apărarea și îmbunătățirea condițiilor de existență a tuturor oamenilor muncii, pentru garantarea efectivă a drepturilor și libertăților democratice, pentru unirea tuturor forțelor populare în lupta pentru pace, progres și socialism.

Ea a luat cunoștință cu un interes profund în cadrul vizitei și al întîlnirilor avute de realizările poporului român și ale partidului său comunist în domeniul economiei, culturii și al dezvoltării democrației socialiste. Delegația și-a exprimat încrederea în succesul final care va încorona imensul efort întreprins de comuniștii români pentru desăvîrșirea construcției socialiste.

Reprezentanții P.C.R. au înfățișat oaspeților preocupările actuale ale comuniștilor, ale întregului popor român consacrate înfăptuirii notărîrilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a partidului, progresului economic și social-cultural al țării, creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ei au exprimat sentimentele de solidaritate internaționalistă ale comuniștilor români față de lupta Partidului Muncii din Elveția pentru apărarea intereselor vitale ale celor ce muncesc, pentru fericirea și prosperitatea poporului elvețian.

Abordînd unele probleme ale situației internaționale actuale, cele două părți au subliniat necesitatea unirii tuturor forțelor progresiste, democratice și revoluționare în lupta pentru zădărnicirea planurilor agresive ale imperialismului și reacțiunii, pentru asigurarea păcii și securității internaționale, colaborare și înțelegere între popoare, pentru afirmarea liberă și independentă a fiecărei națiuni.

P.C.R. și P.M.E. relevă însemnătatea fundamentală a unității mișcării comuniste și muncitorești pentru coeziunea tuturor forțelor antiimperialiste, pentru cauza socialismului și păcii. Ele consideră că o importanță vitală pentru această unitate o are promovarea unor relații între partidele comuniste bazate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, pe respectarea efectivă și reciprocă a deplinei independențe a fiecărui partid și pe necesitatea ca fiecare partid să-și hotărască de sine stătător linia sa politică.

Cele două părți și-au exprimat dorința comună de a dezvolta relațiile tovărășești, de stimă și respect reciproc existente între Partidul Comunist Român și Partidul Muncii din Elveția. Totodată, ele s-au pronunțat pentru lărgirea relațiilor politice, economice, culturale și științifice între România și Elveția.

Vizita delegației Partidului Muncii din Elveția în România, întîlnirile și schimburile de vederi care au avut loc cu acest prilej au contribuit la întărirea legăturilor de prietenie și colaborare dintre cele două partide și popoare.

Plecarea tovarășului dr. Vladimir Bakarici

Simbătă dimineața a părăsit Capitala tovarășul dr. Vladimir Bakarici, membru al Prezidiului C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, președintele C.C. al U. C. din Croația, care la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român a făcut o vizită în țara noastră, împreună cu soția.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost salutați de tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Au fost de față Iakșa Petrici, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

CINE NU DESCHIDE OCHII, SĂ DESCHIDĂ PUNGA!

RĂSPUNDEREA PENTRU ACTIVITATEA GESTIONARULUI

Dezvoltarea și apărarea avutului obștesc, asigurarea respectării cu strictețe a legilor țării constituie preocupări de seamă ale partidului și statului nostru și îndatoriri de prim ordin ale fiecărui cetățean. În lumina acestor preocupări și îndatoriri, **proiectul noului Cod penal oglindește pe plan juridic stadiul avansat al relațiilor noastre sociale, responsabilitatea crescîndă pe care trebuie să o aibă cetățenii față de treburile obștești ridicînd pe o treaptă superioară grija pentru avuția colectivității — premisă a bunăstării întregului popor.**

Prevederile legale în vigoare, ca și cele cuprinse în viitoarea legislație penală trebuie însușite și aplicate însă nu numai de organele de specialitate, ci și de fiecare cadru cu muncă de răspundere de fiecare cetățean.

O îndatorire specială au în acest sens **cei ce selecționează, încadrează și controlează personalul care îndeplinește funcția de gestionar.** Deși răspunsul la întrebarea : „cui și după ce criterii se încredințează o gestiune ?" pare să fie simplu, chiar dacă facem apel numai la logica elementară, practica demonstrează că „surprizele" nu apar din senin, că toate consecințele negative privind gestiunile se datorează în ultimă instanță încălcării flagrante a criteriilor de selecționare și apreciere a oamenilor necesari pentru asemenea funcții, în primul rînd a criteriilor lor de bază : **priceperea incontestabilă și corectitudinea desăvîrșită.**

★

Preocupat de multiple treburi curente, directorul I.I.L. Piatra Neamț, tovarășul **Dumitru Prisecaru**, se dovedea a fi totuși destul de liniștit în fața greutăților inerente pe care le ridică o întreprindere nou înființată, cum este cea pe care o conduce. Intuitiv, am pus o astfel de stăpînire de sine pe seama capacității, experienței, rutinei. Și nu ne-am înșelat. Convorbirea noastră ne-a transformat deducția în certitudine.

Dar tocmai atunci **s-a** conturat și mai mult... paradoxul. Pentru că, la drept vorbind, e greu să înțelegi cum pot fi întîlnite la același om, cum se pot împăca la un cadru cu un palmares bogat în ceea ce privește funcțiile de răspundere, trăsături caracteristice cu totul opuse. Pe de o parte, priceperea organizatorică, cunoașterea problemelor specifice întreprinderii, explicarea logică a cauzelor care generează neajunsuri etc. iar pe de altă parte, tratarea superficială a unor obligații legale elementare.

— Cum apreciați cele petrecute la I.C.I.L. Tg. Ocna, pe vremea cînd erați director adjunct la fosta întreprindere regională ? — întrebăm după puțin timp pentru că, de fapt, aceasta era scopul vizitei.

Oarecum surprins și indispus de subiectul adus în discuție — capitolul respectiv fiind considerat, probabil, încheiat pentru dînsul — directorul D. Prisecaru relatează totuși :

— Să vedeți, noi ne-am sesizat la un moment dat că în gestiunea respectivă au apărut mari nereguli, erau semnalate pagube. Acest lucru reieșea, de fapt, din rapoartele de producție, deoarece din evidența contabilă nu puteam trage o concluzie clară, fiindcă era defectuoasă (? !) (De reținut, acolo se mînuiau valori de ordinul sutelor de mii — n.a.). De altfel ne puteam aștepta la orice surpriză — se destăinuie sincer tovarășul Prisecaru — atîta timp cît gestiunea se afla încredințată... unei femei nepricepute (!), iar în realitate funcția respectivă era îndeplinită de un element cu antecedente penale (concubinul gestionarei).

Evident, chiar și numai aceste relatări, pe cît de lapidare, pe atît de alarmante, sînt susceptibile de ample comentarii (de ce... cum a fost posibil etc.). Dar dacă cineva își închipuie că o dată lipsurile constatate conducerea fostei întreprinderi regionale a hotărît să pună piciorul în prag și să clarifice situația gestiunii de la Tg. Ocna încredințînd-o de această dată în mîini de nădejde — greșește.

— Bine, dar apoi cum de

Mihai GROZAVU

(Continuare în pag. a II-a)

ACTUALITĂȚI AMERICANE

Probleme sociale și politice acute

Corespondență din S. U. A. de la John CRAVEN

Se aștepta în S.U.A. o „vară fierbinte" aducătoare de furtuni populare. Și s-a înregistrat deocamdată ciclonul unei primăveri de foc și de sînge. Într-un moment cînd explozia plină de farmec a florilor de cireș conferea austerului Washington un aer surizător, președintele Johnson „abdica" politicește, iar pastorul Martin Luther King cădea sub gloanțele unui extremist.

Johnson a fost învins de mica națiune a Vietnamului și de impopularitatea crescîndă a unui război dezgustător. King a fost ucis de maniacii albi din Sud care, cum afirmă ei, îi „iubesc" pe negri ca indivizi, dar îi urăsc ca rasă.

Asasinul pastorului King poartă toate caracteristicile spiritului delirant care-i animă pe membrii Ku-Klux-Klanului. Autorul rîndurilor de față a avut privilegiul de a-l cunoaște pe acest apostol al non-violenței în orașul său natal, Atlanta, în anul 1964, pe vremea cînd negrii încercau să „integreze" restaurantele din oraș în care aveau dreptul să pătrundă tot atît cît în bisericile sau cimitirele rezervate albilor. Era un spectacol halucinant să-l vezi pe acest om pașnic, urmat de un grup de tineri studenți negri, încadrați de cerberii cu căști albe ai poliției municipale, cu bastoane de cauciuc într-o mînă, cu cealaltă ținînd, într-un lanț de fier, un ciine lup. O armată de albi gata să se arunce asupra unui pumn de negri care ieșiseră în stradă în căutarea libertății. Spre seară, o altă coloană, nu mai puțin simbolică, veni să măsoare același trotuar : Ku-Klux-Klanul. Glugi verzi sau roz, căști albe, fețe întunecate, în așteptarea sîngelui roșu.

...Sînge în America, sînge în Vietnam. Este foarte semnificativ pentru timpurile noastre faptul demonstrat convingător, că un popor relativ mic, înarmat însă cu adevărul și dreptatea, reușește să țină piept uneia din cele mai mari puteri. Anii de război ai poporului vietnamez vor rămîne ca o mărturie uimitoare a tăriei acestor oameni, învingători în lupta împotriva a 500 000 soldați și a mașinii militare a celei mai puternice țări a lumii occidentale. Poporul vietnamez a rea-

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Stocomania

Se pare că recordul în materie de stocuri supranormative îl deține salina Ocna Dej. La această întreprindere exista în stoc, la 31 decembrie, o cantitate de 270 kg cerneală roșie flexografică, adică necesarul pe trei ani. Totuși salina s-a mai aprovizionat cu... 786 kg, astfel că în prezent necesarul de acest sortiment este asigurat pentru zece ani ! Se vede treaba că tovarășii din serviciul de aprovizionare au mania cernelei roșii. Nu-i nimic, dați-i înainte, fără grijă ! O întreprindere serioasă se aprovizionează pentru un secol. Înseamnă că d-lor sînt optimiști : cu atîta cerneală roșie, niciodată nu poți vedea lucrurile în negru !

Rețineți o adresă

Trei copii din Bacău, elevi în clasa a VI-a, au plecat să pescuiască în Siret. În timp ce traversau apa spre o insulă, un șuvoi puternic l-a dus la vale pe Dan Alexa. Neștiind să înoate, copilul a rămas sub apă. Ceilalți doi s-au speriat și au fugit. De-o săptămînă părinții îl caută cu disperare. De la Bacău la Sascut (40 km) Siretul a fost controlat cu amănuntul. Dar copilul nu a fost găsit. S-ar putea ca apa să-l scoată la suprafață mult mai departe, în aval de Sascut. Părinții vă roagă să-i anunțați. Adresa : Ion Alexa, Bacău, strada Oituz nr. 27.

Se caută un gospodar

La Iași, în două puncte periferice (Nicolina și pădurea Breazu) există cîteva surse de ape termale. Cele din pădurea Breazu, bune pentru tratamente interne (afecțiuni ale tubului digestiv etc.), au fost puse, într-o vreme, îmbuteliate, la dispoziția cetățenilor. Dar, din timpul războiului, amenajările respective s-au distrus. Nimeni nu le-a mai pus în valoare. În schimb, s-au făcut (și se mai fac încă !) fel de fel de studii. Cu izvoarele sulfuroase din Nicolina (afecțiuni reumatice, cardiovasculare și respiratorii etc.) s-a ajuns mai departe. S-au săpat cîteva puțuri destul de costisitoare, care au fost apoi abandonate. Construindu-se în apropiere, izvoarele au fost astupate. Apa a ieșit însă în altă parte. Cetățenii au început să facă băi direct în gîrlă. Pentru că aspectul era „necivilizat", organele locale au dispus împrejmuirea locului cu... rogojini, au amenajat un mic bazin pentru nămol și... au pus un taxator. Anul trecut au fost circa 23 000 de solicitatori ! Deci, aceste ape termale sînt căutate. Înseamnă că „băile" Nicolina pot fi rentabile. Nerentabilă este doar pasivitatea. Cine o întreține ? Sperăm să n-o „scăldați".

Nota zero

Duminică 5 mai. La Teatrul Mic din Capitală se prezenta „Baltagul". Printre spectatori erau și elevi din clasele II—VIII ale școlii generale nr. 36, însoțiți de cadre didactice. Larma elevilor a continuat cu aceeași intensitate și după ridicarea cortinei. Profesorii n-au temperat spiritele. Și atunci... atunci artista Olga Tudorache, care deține rolul principal, s-a văzut obligată să renunțe la o replică, adresîndu-se școlii : „Vă rugăm, stimați spectatori, să respectați munca noastră și arta". Penibilă situație ! Ce au de spus conducerea școlii și diriginții ? Semnalăm cu indignare acest caz. Cerem garanții că nu se va repeta. Pentru demnitatea școlii.

Urmărit penal

Inspectoratul miliției județului Iași a emis un ordin de arestare preventivă a numitului Ioan Atanasiu, născut în Pașcani la 21 decembrie 1938 (buletin seria M. 585 552), pentru infracțiunea de delapidare. Lucrînd în funcția de contabil la Autobaza 1 Iași în anii 1966—1967, el a întocmit state fictive prejudiciind întreprinderea de 162 000 lei. Individul se sustrage urmăririi penale. Se presupune că ar fi găzduit la cunoștințele sale din județul Iași, din București, Timișoara — sau că ar lucra (contabil) la Porțile de Fier. Semnalmente : înălțimea 1,75—1,80 m., talia robustă, părul castaniu, nasul rectilin, urechile cu lobul lipit. Semnalați-i prezența organelor de miliție.

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDARIȚA
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Dificultăți nejustificate în producția și înzestrarea cu utilaj tehnic a unităților comerciale

În magazine, ca și în sectoarele anexe ale comerțului — depozite, laboratoare etc. — activitatea nu mai poate fi concepută astăzi fără ajutorul unor mașini și utilaje moderne. Ca atare, pentru înzestrarea comerțului se alocă, an de an, sume însemnate. Ele sînt puse la dispoziția întreprinderilor și organizațiilor comerciale sub forma fondurilor de investiții și a creditelor de mică mecanizare.

Majoritatea covîrșitoare a utilajelor se produce de către furnizorii autohtoni. Este un incontestabil succes al celor opt întreprinderi producătoare, care au asimilat, an de an, tot mai multe tipuri de utilaje. O vizită la patru întreprinderi bucureștene — „Frigocom", Întreprinderea de utilaje București (I.U.B.), Întreprinderea de construcții metalice și aparate (I.C.M.A.) și Întreprinderea de confecții metalice (I.C.O.M.) — ne pune în fața unei game variate de produse, începînd de la cele mai diferite aparate frigorifice și pînă la baruri, linii de autoservire, mașini de spălat vase etc. Într-un cuvînt, lista produselor acestor fabrici cuprinde sute de repere. Dacă adăugăm și reperele produse de celelalte întreprinderi din țară, rezultă că *se produc aproape toate utilajele necesare*. Totuși, cerințele comerțului nu sînt acoperite decît parțial și cu serioase dificultăți. Cauzele ? Să le analizăm pe rînd.

Din consultarea nomenclatorului de produse ale întreprinderilor bucureștene rezultă că fiecare dintre ele se străduiește să producă de toate, indiferent dacă are sau nu condiții. De pildă, liniile de autoservire pentru alimentația publică sînt produse de trei întreprinderi: I.U.B., I.C.O.M. și I.C.M.A. Rezultatul e că se realizează aceleași utilaje (cu mici deosebiri) la prețuri foarte diferite, de ordinul a zeci de mii de lei. Este consecința lipsei de coordonare a activității acestor întreprinderi, fiecare avînd un alt părinte („Frigocom" e coordonată de Ministerul Comerțului Interior ; I.U.B. de Centrocoop ; I.C.M.A. de Ministerul Industriei Construcțiilor ; I.C.O.M. de Direcția generală constructii-montaj a municipiului București). La fel stau lucrurile și cu unitățile care produc alte utilaje : „Tehnofrig" ține de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini ; „Electrometal" — de industria locală ; „Tehnoutilaj" — de Ministerul Industriei Alimentare. Sapte întreprinderi producătoare de utilaje comerciale cu tot atîtea forumri tutelare !

În aceste condiții, cînd fiecare produce ce crede și cum crede, pot fi oare satisfăcute pe deplin cerințele comerțului ? Așa se explică faptul că la solicitarea unor utilaje de către organizațiile comerciale se răspunde negativ, invocîndu-se lipsa de capacitate, în timp ce această capacitate este nerațional folosită. N-ar fi mai judicios ca, în funcție de posibilitățile concrete, fiecare să producă numai anumite utilaje ? În acest fel s-ar putea asigura gama variată de utilaje cerute de comerț, iar prin specializare s-ar putea perfecționa procesele tehnologice, ceea ce ar duce la îmbunătățirea calității și micșorarea prețului de cost.

Tot dependența de organe diferite determină și anomalii în aprovizionarea tehnico-materială a acestor întreprinderi. I.C.O.M. are în plan, pentru anul acesta, să producă utilaje în valoare de 16 milioane de lei, iar I.C.M.A. de 20 milioane lei, deci numai cu 20 la sută mai mult. Cota de tablă de oțel inoxidabil (materie primă de bază), aprobată de M.I.C.M., este de numai cîteva tone la prima întreprindere ; în schimb, a doua obține, prin forul ei tutelar, o cotă de... 90 de tone. Se înțelege că, în aceste condiții, unele întreprinderi nu-și pot realiza planul. Ba mai apar și „soluții" năstrușnice de genul celeia pe care conducerea I.C.O.M. a introdus-o : „lucrăm, dar cu... materialul clientului". Și cum T.A.P.L.-urile, O.C.L.-urile și celelalte organizații nu au în rafturi și galantare... tablă de oțel și alte asemenea materiale, firește că nu mai comandă nimic. Ce s-ar întîmpla dacă celor răspunzători de proasta repartizare a materialelor, ducîndu-se la un restaurant, li s-ar spune : „Vă preparăm o friptură excelentă, dar... cu materialul dv. ?"

Aceste deficiențe, precum și faptul că de la o întreprindere la alta există mari diferențe în ce privește modul de folosire a tablei de oțel inoxidabil (materie primă costisitoare și deficitară), arată cît de mult se simte necesitatea unui for unic de coordonare a întreprinderilor care produc utilaj comercial. Ținînd seama de necesitatea dezvoltării producției de utilaj comercial, conducătorii de întreprinderi cu care am discutat sînt de părere că o coordonare eficientă a întreprinderilor din acest sector s-ar putea realiza prin înființarea unei centrale economice. S-ar rezolva astfel și problema măririi capacităților de producție. Căci, în condițiile actuale, cînd întreprinderile sînt un fel de „anexe", care dau bătaie de cap atîtor ministere și altor foruri centrale și locale, problemele legate de dezvoltarea capacităților de producție se rezolvă foarte greu. Cu cîteva luni în urmă, conducerea Frigocom-ului a înaintat Ministerului Comerțului Interior un studiu în care se demonstra, pe bază de calcule economice, că, prin investirea a circa 16 milioane de lei, recuperabili din beneficiile peste plan în 5—6 ani, s-ar dubla producția. Dar vechea conducere a ministerului n-a dat nici un răspuns și nu există nici avizul celorlalte organe de resort.

Cu o altă ocazie remarcam existența unui număr insuficient de restaurante cu autoservire. Dar încă mulți ani de aici înainte nu vom avea destule dacă vom continua să producem cîte 20 de linii de autoservire pe an. „Am putea să producem 50—60 și chiar mai multe — ne-a spus inginerul-șef de la I.U.B. Dar nu putem să le fabricăm dacă nu sînt cerute de comerț". Iar comerțul în multe cazuri nu le cere...

Fără a diminua răspunderea organizațiilor comerciale pentru deficiențele arătate mai sus, trebuie spus totuși că reglementările actuale privind acordarea creditelor de mică mecanizare pun deseori comerțul în situația de a nu putea beneficia de acest mijloc important de dotare a unităților cu utilaje. Cum se procedează în prezent pentru obținerea creditelor ? Întreprinderea sau organizația comercială întocmește o documentație tehnico-economică prin care se demonstrează necesitatea și oportunitatea efectuării unei lucrări de modernizare sau a dotării cu utilaje. Documentația este înaintată filialei Băncii Naționale de care aparține, aceasta o analizează, nu rareori perioade îndelungate, după care aprobă sau nu acordarea creditului. Presupunem că l-a aprobat. Dar abia acum începe greul. Organizația comercială trebuie să alerge de la un furnizor la altul. De ce ? Pentru simplul motiv că fiecare întreprindere are un plan de producție și va onora această cerință suplimentară numai dacă are o comandă refuzată sau posibilități de depășire a planului. „Așa stînd lucrurile — ne spune ing. *G. Culea*, director tehnic în Direcția generală comercială a municipiului București — de cele mai multe ori nu putem prezenta contractul încheiat cu furnizorii în termenul scurt, de numai două luni, prevăzut de instrucțiuni pentru obținerea creditului. Și, astfel, aprobarea ni se anulează, iar noi rămînem cu proiectele în vînt și cu banii cheltuiți de pomană pentru realizarea lor. Chiar dacă reușim să încheiem un contract, aceleași instrucțiuni ne obligă să cheltuim măcar o parte din sumele primite în termen de trei luni de la acordarea creditului. Dacă însă n-am început să cheltuim, din cauză că furnizorul ne va livra utilajele peste patru sau cinci luni, aprobarea se consideră, de asemenea, anulată.

Acestea nu sînt singurele piedici în calea folosirii creditelor. Modernizarea, utilarea unei unități sînt menite să aducă un plus de productivitate, să reducă cheltuielile de circulație și să îmbunătățească aprovizionarea și deservirea. Se acordă însă credite numai întreprinderilor care au beneficii peste plan. Or, unele întreprinderi nu obțin un surplus de beneficii tocmai pentru că sînt insuficient utilate. De ce să nu poată folosi și ele această cale de modernizare, creîndu-și condiții pentru obținerea, în viitor, a unor rezultate mai bune ?". Ne asociem ideii exprimate de tov. ing. Culea și sugerăm organelor competente revizuirea instrucțiunilor ce reglementează acordarea creditelor, instrucțiuni care, într-o perioadă anterioară, au corespuns cerințelor, dar actualmente au devenit o frînă tocmai în realizarea scopului urmărit. Este necesar un sistem de creditare elastic, mobil, eficient, care să permită modernizarea operativă a unităților comerciale. Numai cunoscînd încă de la întocmirea planului de investiții volumul creditelor puse la dispoziție, organele comerciale vor avea posibilitatea să le folosească în întregime și cu eficiență maximă.

Ancheta a scos, deci, la iveală existența unor anomalii atît în sistemul de creditare, cît și în modul de organizare a producției de utilaje comerciale. Ar fi nimerit ca Ministerul Comerțului Interior să propună măsuri corespunzătoare pentru satisfacerea tot mai deplină a necesităților mereu crescînde ale comerțului, în funcție de posibilitățile reale de care dispunem.

George POPESCU

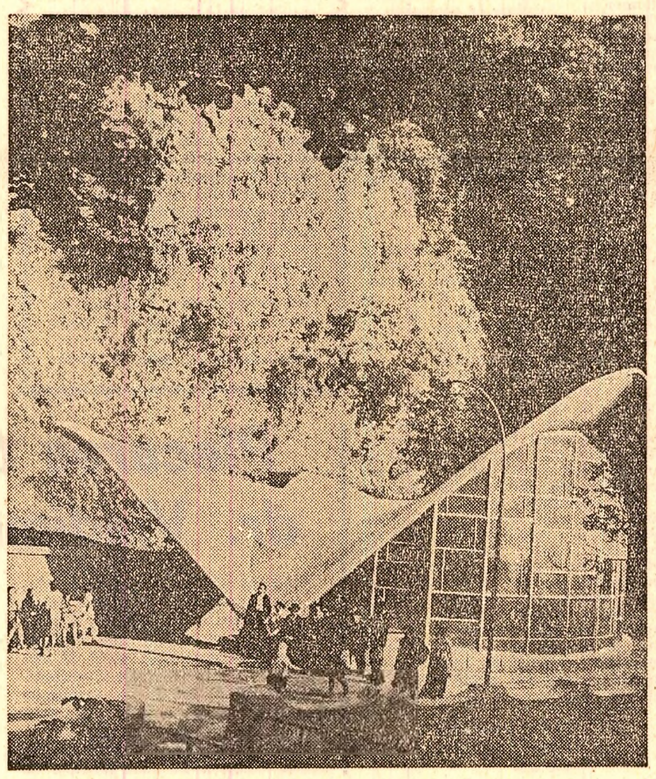

Azi la Olănești (Foto : **Gh. Vințilă**)

DACĂ MAI AFLU CEVA VĂ COMUNIC

Am aflat dintr-un articol că există niște oameni care au fost blagosloviți de naturalețe cu niște priviri atît de adînci, atît de puternice încît îți pun în mișcare orice obiect neînsuflețit. Pentru a veni în ajutorul noii discipline științifice — psihotronica — ce se ocupă de aceste fenomene, rog să mi se permită și mie să aduc în discuție niște păreri strict personale. Adică nu păreri ci niște întîmplări. Vreți să le ascultați ?

Într-una din zilele astea am intrat în biroul directorului tehnic al Uzinei de mașini grele — București. Uitîndu-mă fix la mapa de pe biroul domniei sale, aceasta, așa netam-nesam, a început să se miște în dreapta și în stînga. Dar mai mult în dreapta. Am rămas surprinși amîndoi.

— Ce-i cu mapa asta de sare așa — am întrebat eu necunoscînd încă resursele misterioase ale creierului meu.

Directorul tehnic a dat din umeri și numai la insistențele mele a recunoscut că acea mapă de pe birou a fost cumpărată din fondurile de producție ale uzinei, a fost „topită" în prețul de cost al produselor. Vă închipuiți ce s-ar fi putut întîmpla dacă tablourile de pe pereți erau Rembrandte originale, covoarele de Buhara, călimările bătute în nestemate, iar tronsoanele plafonului din bare de aur și eu, privindu-le, începeau să se miște ? (Pentru că erau achiziționate din fondurile de producție). Se dărîma plafonul pe noi ? Ni se pătau hainele de cerneală ? Ba bine că nu !

Într-o altă zi am vizitat o magazie a I.I.L. Metalurgica-București. Uitîndu-mă mai nu știu cum într-un raft, cei de față au început pur și simplu să se închine. De ce ? 14 906 stilouri „Favorit" au început să danseze în raft. Cu cît le priveam mai insistent cu atît stilourile jucau mai îndrăcit. Prima dată au început în ritm de tango. Au trecut la Conga, Hully-guli, twist... Am întrebat :

— Stilourile astea sînt cam... ?

— Au defecte. Ni s-au trimis înapoi de către beneficiar ; trebuie să le reconditionăm.

Uitîndu-mă și mai atent la unul din conducătorii întreprinderii în cauză, a început să se miște și el. Dar nu i-am dat atenție pentru că nu era obiect neînsuflețit.

Alt exemplu. Și mai și... Mă găseam în biroul O.C.L. Înălțămintea-Iași. Discutam cu directorul. Cu totul altceva decît despre încălțăminte. Gîndindu-mă la acest cu totul altceva și privind anapoda, adică uitîndu-mă la un bibloraft de pe o etajeră, acesta a început să joace. Să se miște în dreapta și-n stînga, dar mai mult în stînga.

— Tovarășe director, la priviți bibloraftul dla...

— N-am mai pomenit așa ceva. Cum te-ai uitat într-acolo cum...

— Ce conține ?

— O poveste crasă de birocratism care durează din anul 1963. De cinci ani !

— Despre ce e vorba ?

— Ne-am adresat la Arbitrajul de stat. Arbitrajul de stat și-a declinat competența și a trimis dosarul la organele penale de stat. Organele penale de stat cică...

— Despre ce este vorba ?

— În 1963 am plătit întreprinderii „Progresul"-Iași, printr-o factură globală, (care conținea și contravaloarea altor mărfuri), și 6 garnituri de mobilă în valoare de 32 292 lei. Am primit toate mărfurile în afară de cele 6 garnituri de mobilă.

— De ce nu v-a trimis mobila ?

— Pentru că au avut un gestionar necinstit (care a vizitat pușcăria) și care a întocmit niște acte false de vînzare-cumpărare. A fost salariatul lor și cer să ne războim noi cu el. Deci noi am fost frustrați de 32 292 lei. Pe lîngă asta pînă acum am plătit la Banca penalizări pentru valoarea debitului încă o dată pe atît.

— Dacă acest litigiu mai durează vreo 20—25 de ani, din banii cheltuiți pentru penalizări veți putea face un cvartal în oraș. Rugați-i pe cei de la „Progresul" să progreseze... Să insiste. Ca mîine trec 50 de ani !

Indiciul cel mai puternic că-l am pe dracu în priviri îl pot argumenta cu faptul că vizitînd Întreprinderea nr. 12 de construcții Constanța, directorul a rămas paf la cele văzute în legătură cu acest fenomen.

Această întreprindere, creată în 1967, are ca plan de lucrări pentru 1968 o valoare de 234 000 000 lei. Trebuie să predea pînă la 31 iulie circa 3 600 locuri în hoteluri și căsuțe în cadrul complexului Mangalia-Nord ; pînă la 30 iulie să termine lucrările de extindere a Întreprinderii integrate de lînă și pînă la sfîrșitul anului să execute crama de la Murfatlar.

Vizitînd, împreună cu directorul, parcul de mașini și unelte cu care a fost dotată întreprinderea de către Ministerul Industriei Construcțiilor, m-am uitat cu insistență la o pompă de beton (valoare 375 000 lei). Simțind privirea mea, aceasta pompă a început să miște. O mașină de tencuit a început și ea să tremure. Un ciur mecanic a început să trepideze. O altă mașină de fasonat fier-beton a sărit în sus, alta de cepuit, vibra. Cele 20 de bascule așezate pe butuci prinseră viață și ele. Toate numai datorită privirilor mele.

— Ești formidabil, mi-a spus directorul. Numai cu privirile mi-ai dat viață la 3 492 000 lei !

— Care milioane ?

— Valoarea acestor mașini inactive din 1967, de cînd mi le-a băgat pe gît ministerul și pentru care plătesc amortismente de sute de mii de lei. Rămîi la noi ?

— Nu pot. Trebuie să mă duc. Mîine am oră la oculist. Îmi face fundul de ochi. Am dureri de cap, îmi oscilează tensiunea...

Dacă ați ști cît am regretat amîndoi că nu ne-a întovărășit în această plimbare prin parcul de mașini al Întreprinderii 12 construcții și un tovarăș de la minister ?! Obiect să fi fost și tot îl făceam să miște.

Dragi tovarăși, asta este contribuția mea, modesta mea contribuție la noua disciplină științifică — psihotronica.

Dacă mai aflu ceva, vă comunic. Mai ales că de miercurea trecută port ochelari.

foileton

de

Nicuță TĂNASE

Inteligența

(Urmare din pag. I)

unde, după ce ani de zile un actor a zăcut în „rezervă", mîngîiat de roluri mărunte — în care se afirma, dar nu pe măsura harului său — i s-a încredințat printr-un concurs de împrejurări favorabile pentru el un rol bun, la care aproape nici nu mai visa. A izbutit o creație. Cei care-l obligaseră pînă atunci la mediocritate au aplaudat frenetic la premieră. Frumos. Dar aplauzele lor aveau în același timp și ecoul unui vot de blam pentru ei înșiși, pentru neputința anterioară de a recunoaște sunetul talentului autentic.

Uneori această neputință de a descoperi capacitățile disponibile la cei din jurul nostru provine dintr-o părere prea bună despre noi înșine, din cultivarea sentimentului că sîntem de neînlocuit. Cunosc un maistru care, deși bine pregătit profesional, se distingea prin capricii greu de acceptat. Aproape în fiecare lună era nemulțumit de cîte ceva și hodoronc-tronc își înainta demisia. Într-un anume fel, devenise un mic tiran, iar conducerea, molipsită de psihoza că omul cu pricina e de neînlocuit, intra în panică, iniția adevărate tratative diplomatice pentru aplanarea conflictelor ce se repetau cu exactitate matematică. Iată însă că a venit în întreprindere un director nou. Bombardat și el de cererile de demisie, a pus pe una rezoluția : *acceptat*. Fabrica a mers mai înainte, mai greu cîtva timp, acum foarte bine. Maistrul cu pricina lucrează într-o profesie oarecum diferită și, în adîncul lui, nu este satisfăcut, încearcă nostalgiile fostului post. Cei care i-au luat locul ar fi stat mult și bine în umbra lui, în cel mai cumplit anonimat, pentru că un asemenea orgoliu poate cel mult să facă pui, dar în nici un caz nu promovează valori. De aici, în unele cazuri, severitatea excesivă în promovarea valorilor, opacitatea de a le detecta.

Din toate acestea n-am vrea să se înțeleagă că pledăm pentru facilitarea urcării nonvalorilor în locurile pe care nu le merită. Dar sîntem răspunzători, fiecare, de orice minte ascuțită care nu și-a găsit în timp util întrebuințarea cuvenită. A obliga valori să zacă în umbra incapacității, a orgoliilor și neputincioșilor, reprezintă cel puțin un act refractar la nou. O astfel de neputință se cere penalizată drastic. Pe de altă parte, învățătorului, inginerului sau maistrului *ar trebui să li se facă un punct de merit din faptul că au știut să afle și să scoată la lumină aptitudinile, predispozițiile fiecăruia din cei pe care-i au în preajmă*, că au contribuit la punerea lor în valoare.

Promoția anului 1949 a fostei Școli profesionale C.F.R. din Galați a dat, între alții, și doi absolvenți total diferiți. Unul, minte limpede, îndrăgostit de științele exacte, înzestrat, inteligent. Era, ceea ce se spune, o capacitate. Celălalt, sub linia mediocrității, slab la meserie și învățătură, însă cu „gură bună" și tupeu. Așa a putut să ocupe diverse funcții — orbindu-i pe alții. Impostura s-a trădat pînă la urmă și, la aproape 40 de ani, omul acesta a fost nevoit s-o ia de la capăt, total nepregătit acum, ferm convins că viața l-a nedreptățit, că „l-a urmărit diabolic ghinionul". Ce a ajuns celălalt ? Deține un post oarecare în transporturi. Atît. Își face conștiincios datoria, e chiar un virtuos în serviciu. Dar nu e ceea ce trebuie să facă această minte. Sarcina de încărcare a acestui creier era *alta*, mult mai complexă, mult mai dificilă. Departe de noi gîndul de a ignora sau disprețui o profesie sau alta. Sînt însă profesii care cer înzestrări speciale, aptitudini deosebite, și omul acesta pentru ele era făcut, predestinat dacă vreți. Cine a greșit ? Au greșit profesorii, poate și părinții că *nu au văzut*. A greșit și el pentru că *s-a complăcut* să lucreze sub gabaritul maxim.

Azi, mai mult ca oricînd, *nimănui nu-i este îngăduit să risipească marfa de lux a inteligenței umane*. Acest bun e un monopol *al colectivității*, face parte integrantă din tezaurul națiunii. Criteriile de folosire a unor astfel de valori să funcționeze deci, în deplină concordanță cu interesele colectivității. Să scoatem la lumină tot ce-i valoros, să dăm putință vlăstarului nou să se dezvolte, să rodească fructele de aur.

CINE NU DESCHIDE OCHII...

(Urmare din pag. I)

v-ați orientat asupra lui Ion Ancuța, fost salariat la întreprinderea pe care ați condus-o, înlăturat cu cîtva timp mai înainte tocmai **pentru nepricepere și lipsă în gestiune ?** — l-am întrebat nedumeriți pe D. Prisecaru. După cum se știe, la data cînd dv. ați semnat decizia de încadrare (directorul titular se afla atunci într-un concediu medical de mai lungă durată), Ancuța încă nu-și achitase debitul datorat întreprinderii. Ce criterii au stat la baza selecționării lui ca gestionar ?

Un răspuns în „doi peri" : chipurile, lucrătorul de la personal, Bosînceanu, i-a întocmit lui Ancuța un referat... elogios. (Cu cîtă iresponsabilitate se aștern uneori frazele pe hîrtie !). De asemenea, ar fi existat „speranța că acesta într-un timp s-a mai îndreptat".

Erau oare acestea **temeiuri** pentru încredințarea unei gestiuni de sute de mii de lei? Se pune întrebarea : **dacă tovarășul Prisecaru ar fi fost nu director adjunct, ci proprietarul acelei întreprinderi ar fi încredințat asemenea treburi lui Ancuța ?**

Greu de presupus că ar fi făcut-o. Pentru că, în realitate, pretendentul la gestiune era arhicunoscut ca un om necorespunzător pentru o asemenea muncă (chiar dacă nu avea încă antecedente penale, cum încerca să se „justifice" tovarășul Prisecaru) deoarece îl caracterizau nepriceperea, superficialitatea și viciul beției, trăsături negative din care putea fi dedusă cu ușurință încă una și mai gravă — necinstea — și pe care avea s-o demonstreze cu prisosință într-un timp record.

Nu trecuse decît o lună de zile de la încadrarea din „mers" a lui Ancuța, fără o clarificare prealabilă a gestiunii anterioare — ceea ce reliefează încă o dată superficialitatea manifestată de conducerea întreprinderii — și un control efectuat constată că în gestiunea lui Ancuța se și produsese o lipsă de 44 634 lei !

Nici tovarășul Prisecaru, care se făcea răspunzător pentru încadrarea lui Ancuța și nici directorul titular, tovarășul N. Vrînceanu, care își reluase între timp activitatea, nu s-au alarmat de apariția unei pagube atît de mari într-o perioadă atît de scurtă.

— Ni se părea **de necrezut** — „justifică" acum D. Prisecaru lipsa de operativitate în clarificarea situației respective — și ne-am zis să **mai așteptăm** o nouă verificare.

Într-adevăr, încă nu se știe cît ar mai fi durat „luarea hotăririi definitive" dacă n-ar fi intervenit un nou element decisiv. Ancuța este prins în flagrant delict în timp ce vindea ca pe bunuri personale niște putini cu brînză. În sfîrșit, intervine miliția.

Cum poate fi „justificată" totuși o asemenea tărăgănare ? Cei în cauză nu ezită să răspundă : „De unde să știm noi că lucrurile vor ajunge pînă acolo ? Erau într-adevăr suspiciuni, apăruseră și unele nereguli în evidență, însă am așteptat să se **contureze** mai bine faptele..." Ceea ce, tradus pe înțelesul nostru, înseamnă **libertate de acțiune pentru răufăcători, tolerarea unor nepricepuți, prejudicii aduse avutului obștesc.**

Cazul gestiunii de la I.C.I.L. Tg. Ocna este edificator : peste 200 000 lei prejudiciu, din care nu s-a recuperat de la infractor decît infima sumă de 3 700 lei.

Al doilea control, departe de a descoperi o „eroare", stabilește că în gestiunea lui Ancuța s-a produs o nouă pagubă, chiar mai mare decît prima, adică de 49 065 lei.

— Nu mai încăpea nici o îndoială... spune tov. Prisecaru. De aceea s-a și hotărît schimbarea lui Ancuța. Dar pînă să se găsească un nou gestionar și pentru o clarificare completă a situației s-a...

Da, ați ghicit, s-a introdus o nouă revizie, **timp în care, bineînțeles, Ancuța a rămas mai departe în funcție, văzîndu-și nestingherit de-ale lui.**

După cît se pare, **asigurarea recuperării integrale a pagubelor cauzate avutului obștesc, prin tragerea la răspundere civilă a tuturor acelora din a căror culpă a fost înlesnită pătrunderea și menținerea în funcții de gestionari a unor elemente necorespunzătoare nu este privită cu atenția cuvenită.**

Probabil tot o „conturare" a faptelor a așteptat și președintele cooperativei „Automecanica" din Capitală, tov. **C. Alexandrescu,** negrăbindu-se să dea curs cererilor celor în drept cu privire la necesitatea înlocuirii din funcție a gestionarului Grigore Grip, responsabilul unității din b-dul N. Titulescu ; acesta nu numai că fusese încadrat în munca respectivă împotriva dispozițiilor legale, avînd antecedente penale, ci continua să comită infracțiuni. Și faptele lui G. Grip s-au „conturat", s-au „clarificat" pînă ce paguba a ajuns la suma de peste 100 000 lei **din care nu s-a recuperat, pînă în prezent, nimic.** Este cazul ca acei care l-au tolerat pe Grip într-o asemenea funcție să-i dea neîntîrziat concursul ca să repare paguba adusă avutului obștesc. Justiția are cuvîntul.

Într-o speță asemănătoare, tribunalul sectorului 6 al municipiului București a reținut în sarcina fostilor directori ai O.C.L. Alimentara din sectorul respectiv — R.C. și H.E. — cît și a șefilor serviciului personal de la aceeași organizație economică — S. Gh. și S.E. **— răspunderea civilă pentru suma de peste o sută mii lei nerecuperabilă de la gestionarii infractori menționați de aceștia în funcție.** Sentința dată, ca și respingerea recursului de către Tribunalul municipiului București, constituie un avertisment puternic pentru cei care nesocotesc obligația de a veghea cu toată fermitatea la apărarea avutului obștesc.

Este cît se poate de firesc ca cei care nesocotesc astfel de obligații să răspundă alături de elementele infractoare pentru recuperarea integrală a prejudiciului cauzat avutului obștesc. Nimeni nu-și poate permite să procedeze cu ușurință, să manifeste superficialitate, să dea dovadă de lipsă de vigilență sau de îngăduință atunci cînd este vorba de interesele obștești.

Față de cei ce nu gospodăresc cu chibzuință și răspundere avuția publică trebuie procedat cu hotărîre, potrivit dictonului : „Cine nu deschide ochii — deschide punga". Dar nu punga statului...

pagina economică

ÎNGRIJIREA CULTURILOR ȘI IRIGAȚIILE TREBUIE FĂCUTE DIFERENȚIAT

RECOMANDĂRILE I.C.C.P.T.

În condițiile unei primăveri cu precipitații insuficiente cum este cea din acest an, aplicarea diferențiată a măsurilor agrotehnice și în special extinderea irigațiilor constituie factori de cea mai mare însemnătate pentru obținerea unor recolte mari. În rîndurile de față sînt tratate cîteva particularități ale acestei primăveri în zona de sud a țării și îndeosebi în cîmpia Bărăganului și de care este bine să se țină seama în executarea lucrărilor agricole pentru a diminua efectele secetei.

Primul lucru care trebuie avut în vedere cînd se execută o lucrare agricolă îl constituie nivelul aprovizionării solului cu apă. Ținînd seama că pentru fiecare kilogram de substanță vegetală uscată se folosesc peste 300 kg apă, că fiecare plantă de porumb are nevoie de peste 200 litri de apă în cursul vegetației și că pentru fiecare kilogram de boabe de porumb, grîu sau alte plante, se consumă peste 900 kg apă, rezultă clar importanța factorului apă în procesul de producție agricolă.

Care este situația rezervei de apă din sol în aceste zile? În general, precipitațiile căzute din toamnă și pînă la mijlocul lui martie a.c. sînt comparativ mai mici decît cele căzute în ultimii trei ani. Precipitațiile din anul acesta sînt cu 20—50 mm mai mici față de media precipitațiilor pe un număr mai mare de ani. În toamnă, în Muntenia, unde au căzut mai multe precipitații, solul a avut o rezervă de umiditate aproape normală. În cursul lunii martie, potrivit determinărilor făcute la stațiunile experimentale agricole, rezerva de apă din sol pe adîncimea pînă la 50 cm era practic pretutindeni la nivelul capacității de cîmp. Pe adîncimea pînă la 100 cm, apăreau în deficit cu 70 mm apă stațiunea Mărculești, iar cea de la Brăila cu 50 mm. La adîncimea de 150 cm stațiunile Mărculești și Brăila apăreau deficitare cu circa 100 mm. Datorită faptului că în cursul lunilor martie și aprilie nu a mai plouat decît în zone foarte restrînse, rezerva de umiditate din sol s-a diminuat atît prin evaporare, cît și prin consumul plantelor și prin transpirație.

În aceste zile, în zona Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, în prima jumătate de metru adîncime a solului, la cerealele de toamnă, rezerva de apă este epuizată, existînd rezerve mai mari în straturile inferioare. Este adevărat că plantele se adaptează la aceste condiții, dezvoltîndu-și sistemul radicular în profunzime, unde mai găsesc rezerve de umiditate. La culturile prășitoare consumul de apă de către plante este mai redus, pierderile mai mari fiind cauzate de evaporație. În general, se poate afirma că, față de situația de la 15 martie, rezerva de apă din sol s-a diminuat cu 20 la sută. În Bărăgan plantele suferă mult însă din cauza secetei atmosferice, aerul fiind foarte uscat. Lipsa de precipitații face ca rezervele de umiditate din sol să se epuizeze treptat. În aceste condiții se impune aplicarea de urgență a unor măsuri agrotehnice care să asigure condiții mai bune de dezvoltare a culturilor.

Calitatea lucrărilor de întreținere a culturilor are o importanță deosebită

Grîul. În sudul țării sînt cele mai mari suprafețe cultivate cu grîu. Tot aici se semnalează și un mare deficit de apă. Cu toate că pe cernoziomurile din sudul țării precipitațiile au fost puține, pe terenurile bine lucrate după plante care au eliberat locul mai devreme în vară, există o rezervă de apă în straturile mai profunde, ceea ce face ca grîul și celelalte cereale de toamnă să mai reziste secetei. Unde vegetația e normală, spicul este dezvoltat. Ce trebuie făcut la grîu? La culturile neirigate trebuie să se facă neapărat plivitul buruienilor, care consumă rezerva de umiditate din sol în detrimentul plantelor cultivate. În condiții de irigare, este necesar să se facă udări prin aspersiune în cantități de 600—800 mc la ha, cît mai curînd posibil, urmînd ca udarea să se repete la umplerea bobului la interval de circa 2 săptămîni. Nu este bine să se dea cantități mici, deoarece din cauza secetei atmosferice efectul este minim. Orzul de toamnă, care este mai sensibil la secetă decît grîul, fiind și mai timpuriu, trebuie să se irige cu precădere.

Culturile de primăvară. Lucrările care se execută la culturile de primăvară sînt determinate de starea de vegetație a acestora. În primul rînd, la cele care nu au răsărit trebuie făcute udări care să favorizeze răsăritul, folosindu-se cîte 250—300 mc de apă la ha. Culturile neprășitoare — borceag, orz, ovăz, mazăre — răsărite normal trebuie ajutate prin udări cu cantități de apă care variază de la 500 la 700 mc la ha la intervale de 10—15 zile.

Dintre prășitoare, o atenție deosebită trebuie acordată sfeclei de zahăr, culturilor de soia pentru boabe, porumbului și florii-soarelui. La acestea este necesar să se facă atît lucrările de îngrijire, cît și completarea necesarului de apă ținînd seama că, pînă la faza de înspicare la porumb, de formare a capitulului la floarea-soarelui și apariția butonilor florali la soia, ele au un consum mai redus de apă. În această fază consumul maxim de apă are loc prin evaporarea directă din sol. De aceea, este necesar ca lucrările de întreținere să fie făcute cu mult discernămînt pentru păstrarea solului curat de buruieni și în stare afînată în scopul preîntîmpinării evaporării. Aceasta se realizează prin lucrarea terenului cu sapa rotativă de îndată ce porumbul și-a format primele perechi de frunze, iar plantele de floarea-soarelui și soia încep să devină viguroase. Lucrarea cu sapa rotativă e bine să se repete de îndată ce-și fac apariția primele buruieni și pînă ce înălțimea plantelor permite folosirea acestor unelte pe teren. Este indicat ca ultima lucrare cu sapa rotativă să fie precedată de prima prașilă mecanică între rînduri, asigurîndu-se în felul acesta o mai bună netezire a solului, ceea ce va diminua pierderile de apă prin evaporare. Prașilele mecanice se repetă îndată ce-și fac apariția buruienile și continuă pînă ce tractorul poate intra în lanul de porumb sau floarea-soarelui, iar la soia pînă cînd intervalele dintre rînduri permit efectuarea acestei lucrări. Cît privește îngrijirea plantelor pe rînd, este necesar ca înaintea celei de a doua prașile mecanice să se facă prima prașilă manuală pe rînd. Prășitul manual se repetă după ultima prașilă mecanică. Deci, în total se execută două prașile manuale, pe lîngă cele trei mecanice.

Sfecla de zahăr are nevoie de îngrijiri speciale. Îndată ce se formează primele perechi de frunze trebuie să se facă răritul manual, asigurîndu-se o densitate de 80 000—100 000 plante recoltabile la ha. După terminarea răritului, se aplică prima prașilă manuală pe rînd, urmată la cîteva zile de prima prașilă mecanică între rînduri. În continuare, prașila mecanică alternează cu cea manuală pînă la creșterea frunzelor și formarea covorului verde, care nu mai dă posibilitate buruienilor să se dezvolte.

Cum să se facă irigarea pentru a-i spori eficiența

Irigarea culturilor prășitoare trebuie să corespundă nevoii de apă a plantelor. De aceea, timpul de executare a udatului și norma de apă se cer să fie în concordanță cu ritmul de creștere a fiecărei culturi în parte. Prășitoarele se caracterizează printr-un consum redus de apă în prima fază. În această fază apa trebuie păstrată prin aplicarea corectă a lucrărilor de întreținere. În condițiile acestui an, cu deficit mai pronunțat de precipitații, este necesar să se aplice cîte o udare după primele prașile, urmînd ca de îndată ce nu se mai poate intra cu tractorul la prășit, să se facă udatul corespunzător fazelor critice. La porumb, prima udare se face la răsărire, iar a doua la 2—3 săptămîni, urmînd ca îndată ce se apropie începutul fazei critice — și anume la porumb înaintea înspicatului, la soia la apariția butonilor florali, la floarea-soarelui în preajma apariției capitulului, iar la sfecla de zahăr la începutul îngroșării rădăcinii, normele de udare să crească la 600—800 mc la hectar (600 mc pe solurile grele). În condiții de irigare, la culturile prășitoare, solul trebuie să fie cît mai afînat, ceea ce se realizează prin lucrări repetate cu cultivatorul. Alături de lucrările de întreținere amintite mai sus, trebuie avut grijă să se administreze cît mai judicios apa necesară, la intervale mai rare, și cu norme mai reduse, de 500 mc la ha, cînd plantele sînt mici, cu ritm mai încet de vegetație, și la intervale mai dese de 10—14 zile, cîte 600—800 mc la ha în perioadele critice.

Întrucît plantele furajere sînt foarte pretențioase la umiditate, este necesar să li se acorde o atenție deosebită. În condițiile acestui an, se cere ca în Bărăgan să se grăbească recoltarea lucernei și eliberarea de urgență a terenului, după care să se aplice udări cu o normă de 800—1 000 mc de apă la ha. Îndată ce pămîntul se zvîntă după udare, este necesar să se facă o grăpare energică cu grapa cu colți. Udatul lucernierelor se repetă la interval de două săptămîni, asigurîndu-se pentru fiecare coasă cîte două udări. Celelalte culturi de nutreț perene — sparceta, amestecuri de graminee cu leguminoase — au aceleași cerințe față de apă ca și lucerna.

Culturile anuale de nutreț — borceagurile, iarba de Sudan și hibridul sorg-iarbă de Sudan, porumbul pentru masă verde și siloz, sînt mari consumatoare de apă. La aceste culturi, după udările de răsărire trebuie să se asigure, în continuare, udări cu cîte 600—600 mc de apă la ha la intervale de 10—12 zile. Pentru coasa a doua la iarba de Sudan și hibridul sorg-iarbă de Sudan se aplică același regim de irigații ca la lucernă, udarea fiind urmată de grapa cu colți, iar la două săptămîni se face o nouă udare cu aceeași normă de apă — 800—1 000 mc la ha.

Cînd și cum trebuie reînsămînțate unele culturi

În cazul culturilor de sfeclă, porumb, mazăre, care au fost compromise, este bine ca terenul să fie lucrat cu discul urmat de grapa stelată și reînsămînțat cu porumb, alegîndu-se hibrizii raionați și ținînd seama că, în condiții normale, chiar hibrizii tardivi ajung la maturitate. Bineînțeles, în măsura în care există hibrizi timpurii, ei vor trebui folosiți cu prioritate. Pe măsură ce terenurile amenajate pentru irigat se eliberează de culturile timpurii, este necesar să fie însămînțate cu a doua cultură, după nevoia fiecărei unități agricole, pentru furaje, masă verde și siloz, precum și pentru boabe. Se pot folosi solurile timpurii de soia, iar la fasole liniile F 332 și F 2. La porumb sînt indicați hibrizii timpurii 98 și 99.

Folosirea îngrășămintelor chimice

În condiții de irigare, îngrășămintele chimice sînt foarte bine valorificate. De aceea, este indicat ca fiecare cultură în parte să fie fertilizată în mod corespunzător cu îngrășăminte chimice azotate. După fiecare coasă la lucernă se pot da cîte 50—100 kg azotat de amoniu la ha, iar pentru soia și fasole, cultivate în mirișe — cîte 50 kg. Porumbul furajer, iarba de Sudan și hibridul de sorg cu iarbă de Sudan, cultivate în condiții de irigare, necesită cîte 300—400 kg azotat de amoniu la hectar, cu condiția să se asigure necesarul de apă prin irigație. La culturile neirigate, în actualele condiții nu se recomandă să se dea suplimentar îngrășăminte chimice. Este bine ca ele să fie repartizate în zonele unde cad precipitații mai multe.

Combaterea dăunătorilor

Condițiile de uscăciune din această primăvară favorizează atacul dăunătorilor. Unul dintre aceștia este rățișoara (Tanymecus), care constituie un pericol mare pentru porumb. Pentru combaterea rățișoarei se recomandă folosirea aldrinului pulbere în doză de 20 kg la ha sau a duplitoxului 3 + 5 în cantitate de 25 kg la ha, a heclotoxului 3 în cantitate de 30—35 kg la ha. Un alt dăunător care poate provoca mari pierderi culturilor de porumb, începînd din a doua jumătate a lunii mai, este buha semănăturilor (Euxoa). Pentru culturile atacate se recomandă tratamente cu aldrin 20 în cantitate de 30—35 kg la ha sau cu duplitox 3 + 5 în cantitate de 60—65 kg la ha. Încorporarea insecticidului se face cu ajutorul sapei rotative.

Și unii dăunători ai culturilor furajere atacă mult mai intens în această perioadă de secetă. Gărgărița frunzelor de mazăre, prin roaderea frunzelor stînjenește vegetația culturii, care și așa are de suferit din cauza lipsei de apă. Se recomandă prăfuiri cu heclotox 1,5 în cantitate de 25—30 kg la ha. În lucerniere, gărgărița galbenă a lucernei și gărgărița frunzelor de lucernă atacă pe timp uscat cu mult mai multă intensitate decît pe timp umed. Împotriva acestor dăunători sînt necesare cîte două tratamente și anume cu duplitox 3 + 5 în cantitate de 20 kg la fiecare tratament. Primul tratament trebuie aplicat chiar în aceste zile, iar al doilea după 10—20 de zile.

★

Indicațiile de mai sus sînt, desigur, orientative. Modul cum trebuie ele aplicate trebuie stabilit de specialiștii din unități diferențiat, în funcție de starea culturilor și rezerva de umiditate din sol pentru ca lucrările ce se execută să aibă maximum de eficiență, să contribuie într-o măsură cît mai mare la diminuarea efectelor secetei, la asigurarea recoltei.

La întocmirea acestor recomandări au colaborat: prof. dr. **Irimie Staicu, ing. Tiberiu Mureșan, M. Botzan, prof. dr. Nicolae Hulpoi, dr. docent Gr. Coculescu, dr. Nicolae Șarpe, ing. Fl. Paulian.**

O tehnologie românească de fabricație a caprolactamei

PIATRA NEAMȚ.— În laboratoarele de cercetări ale Uzinei de fibre sintetice din Săvinești a fost elaborată o nouă tehnologie de fabricație a caprolactamei (monomer de bază pentru obținerea firelor de relon), brevetată ca invenție românească. În vederea aplicării acesteia a început construcția unei instalații mecanice specifice noului produs. Ca materie primă se vor utiliza fracții petroliere deosebit de ieftine, evitîndu-se importul unor materiale costisitoare. În același timp, se va reduce substanțial și necesarul de instalații tehnologice provenite de la firme din străinătate. Caprolactama românească va fi mai ieftină decît oricare alt produs similar și de o calitate superioară.

Lunar în plus 100 agregate de aspersiune

La uzina constructoare de mașini din Tîrgoviște, au fost luate măsuri în vederea sporirii producției de agregate pentru irigat prin aspersiune și ridicarea calității acestora. Numai prin reorganizarea procesului tehnologic se obțin lunar în plus 100 agregate de aspersiune. Paralel cu creșterea volumului de producție, prin reproiectare uzina realizează acum aspersoare cu un consum de metal cu 20 la sută mai mic, ușor de manevrat și cu o mai mare siguranță în exploatare.

(Agerpres)

FORMALISMUL frînă în calea rentabilizării producției

Anul trecut, în întreprinderile prahovene s-a desfășurat o largă acțiune de rentabilizare a întreprinderilor, a produselor și sortimentelor care generau pierderi planificate. La sfîrșitul anului, cînd s-a încheiat bilanțul financiar, rezultatele s-au dovedit a fi peste așteptări: unități care de cînd se știu (exemplul Întreprinderii miniere Ploiești) înregistrau pierderi s-au prezentat cu beneficii de sute de mii și chiar de milioane lei. Altele au redus substanțial valoarea dotației de la buget (36 milioane lei numai Trustul de extracție țiței). In total, au fost „sustrase" de la pierderi și redate bugetului statului aproape 100 milioane lei. Ce semnificație au avut, în final, aceste milioane de lei cîștigate? Se demonstra că rezervele interne din uzine și fabrici, schele și rafinării sînt practic inepuizabile. Totodată, **se confirma încă o dată necesitatea ca întreprinderile respective — care au trecut de la pierderi la beneficii — cît și cele rentabile, să nu slăbească deloc ritmul amplificării eficienței activității lor economice și financiare.**

S-au încheiat patru luni din acest an. Niște socoteli și calcule s-au impus din nou. Întrebarea care se pune este: s-a înscris acțiunea de rentabilizare pe o linie ascendentă? Consemnează ea saltul calitativ determinat de învățămintele anului trecut, de experiența și cerințele privind gospodărirea mai judicioasă a fondurilor materiale și bănești, încredințate spre administrare întreprinderilor?

— O parte din unitățile industriale — menționa tov. **Ion Zipiș**, directorul Direcției teritoriale de control și revizie nr. 14 — încă din primele zile ale anului au pornit hotărîte să realizeze o rentabilitate sporită. La exploatarea minieră Filipeștii de Pădure, la Uzina de mecanică fină din Sinaia, la cea de utilaj chimic din Ploiești, măsurile întreprinse cu rigurozitate s-au concentrat spre reducerea costurilor de fabricație (la energie electrică, materii prime și materiale, la manoperă). **Conducerile acestor unități, cadrele tehnice și economice, prin calcule realiste, control operativ și preventiv pun barieră în calea risipei, a creșterii stocurilor supranormative, evită penalizările și amenzile.** Analizele întocmite au surprins și situații inverse, care au încă la bază un slab interes pentru obținerea unei rentabilități maxime.

— Puteți exemplifica, stabilind și trăsăturile principale ale acestui scăzut interes pentru creșterea gradului rentabilității producției?

— Exemplele nu lipsesc. Cred însă că Fabrica de hîrtie din Bușteni reprezintă un caz din care se pot trage anumite concluzii caracteristice.

Și, în continuare, ne-am notat ce caracterizează „cazul Bușteni". Aici, la dezbaterea cifrelor de plan s-a prezentat colectivului întreprinderii o situație financiară negativă. La sfîrșitul anului 1968, fabrica urma să se prezinte cu circa 7 milioane lei pierderi. Conducerea ei motiva această situație prin faptul că a avut loc o „avarie la una din turbine". Justificarea a fost acceptată și de direcția generală tutelară din Ministerul Industriei Chimice, fără a mai verifica la fața locului temeinicia acestui argument. Organele financiare din cadrul direcției teritoriale au întreprins o amplă investigație. Și ce au constatat?

— Se încărcaseră artificial costurile producției la energie electrică, la abur. Noi, cei de la control și revizie, am solicitat recalcularea lor și adevărul a ieșit la iveală: se aranjase o... viață comodă la umbra pierderilor planificate. **Organele financiare nu numai că au găsit rezerve pentru cîștigarea celor 7 milioane lei, dar sînt premise ca, în final, la Bușteni să se obțină și beneficii.** Concluziile privind sîrguința conducerii fabricii de aici pe linia rentabilizării se trag de la sine. Mai inexplicabilă este atitudinea pasivă a organului bancar și, în ultimă instanță, a forului tutelar. Personal consider îndreptățită următoarea întrebare: **ce interese apără inspectorii de bancă și delegații ministerului amintit — trimiși, cu duiumul la... Bușteni, să sprijine rentabilizarea?**

Tov. ing. **Vasile Chivulescu**, șeful comisiei economice a Comitetului județean Prahova al P.C.R., relatînd despre o situație asemănătoare, localizată la Întreprinderea forestieră Cîmpina, preciza că **„superficialitatea și formalismul în elaborarea planului prețului de cost împiedică în cel mai înalt grad rentabilizarea produselor care se mai fabrică cu pierderi".** Nu numai la întreprinderea din Cîmpina, dar și în alte părți — Uzina de utilaj petrolier Tîrgoviște, cea de mecanică, tot din Cîmpina — s-a mers „la general", pe aproximații, pe aprecieri eronate în planificarea, determinarea și urmărirea costurilor de producție. Cînd situația a fost studiată mai atent, s-au depistat resurse de beneficii.

— La Uzina mecanică din Cîmpina, în urma unui mai atent studiu — arăta directorul sucursalei județene Prahova a Băncii Naționale. **Ion Micăle** — s-a văzut că nu mai este nevoie să se aducă din import piese de schimb și materiale, însumînd o valoare apreciabilă, pentru că ele se găseau de fapt în întreprinderile. **Nu întîmplător s-a procedat așa, întrucît uzina are în stoc și acum cantități mari de sîrmă cromnichel, comandată și achiziționată în anul 1964.**

Un asemenea act de a irosi cu orice preț banii statului s-a constatat și la fabrica „Dorobanțul" din Ploiești. Aici se mențin aceleași consumuri specifice depășite de materie primă (lînă și celofibră), deși noile mașini montate permit utilizarea pe scară largă a unor norme de consum mai scăzute. În primele luni din acest an, s-au raportat peste 600 000 lei economii la lîna din import — sort 70. E foarte bine, dar de ce se admit, în continuare, unele sortimente nerentabile, cu un consum specific mai mare? Fiindcă aici, **cu economiile obținute fără nici un efort se acoperă pagubele la produsele cu pierderi.** Directorul fabricii știe perfect de bine că nu poate fi lăudat pentru acest fel de a pleda în favoarea ridicării rentabilității și totuși nu întreprinde nimic în scopul renunțării la artificii.

— Recurgerea la artificii, — după cum arăta directorul adjunct al sucursalei județene a Băncii Naționale, **Constantin Pitiu** — determină o inconstanță în rentabilizarea produselor. **Se rentabilizează unele produse și apar altele la care se depășește prețul de cost planificat.** Din nou, deci, pierderi și ineficiență.

Așa se petrec lucrurile, la ora actuală, la unitățile industriei locale și chiar la uzine mari, ca „1 Mai" din Ploiești. „Dar, în acest păcat, de a face analiză numai într-o direcție, neîntorcind deloc capul în altă parte, cad și inspectorii noștri de bancă — apreciază directorul adjunct. Și astfel, chiar sub privirile lor, se înfiripă fenomene negative, care se dezvoltă. Ei nu le văd, sau nu vor să le vadă, pentru că nu le au în graficele de lucru. **La aceasta contribuie și defectuoasa funcționare a controlului preventiv din unele întreprinderi".** Părerea aceasta au împărtășit-o și alte cadre economice. În oricare din întreprinderile care mai lucrează cu pierderi, **controlul preventiv nu-și face datoria din cauza slabului interes manifestat de contabilul șef, fărîmițării răspunderilor, existenței unor oameni cu o pregătire necorespunzătoare.** Ca urmare, se uită că ritmurile și rezultatele obținute de unitățile industriale în acțiunea de rentabilizare depind în cel mai înalt grad de propriul lor colectiv.

De ce inițiativa și energia colectivelor de întreprinderi sînt stăvilite uneori de superficialitatea cu care se lucrează în diferite compartimente de calcul și evidență? Răspunsul trebuie să-l dea conducerile întreprinderilor în cauză, în care acțiunea de rentabilizare este anemică. De pildă, conducerea de la schela Boldești, unde se manifestă și o atitudine de respingere a ajutorului organelor locale, precum și spiritul de „cîrpeală" în aplicarea unor măsuri. Or, **rentabilizarea nu este o problemă facultativă, ci o sarcină esențială trasată de partid și de stat.** Pentru îndeplinirea ei nimic nu trebuie precupețit din partea direcțiilor generale, organelor bancare, organizațiilor de partid — care au îndatorirea să determine conducerile întreprinderilor să pună în valoare noi rezerve interne ale producției.

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

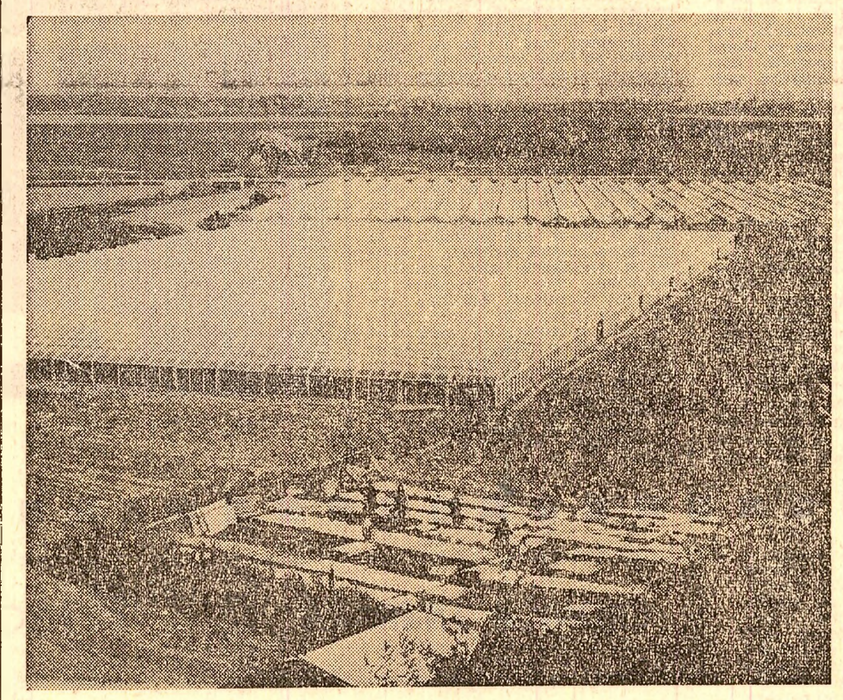

Vedere generală a solariilor cooperativelor agricole de producție Mirghia și Silișteni, județul Argeș — Foto: Agerpres

Organizarea științifică a producției și a muncii

(Urmare din pag. I)

zare a producției și a muncii, pe care trebuie să-l atingă unitățile industriale. La „Electro-Banat", de exemplu, la care profilul fabricației se caracterizează prin execuția și montajul unui foarte mare număr de repere, în ultimul timp studiile s-au axat pe construcția sau adaptarea utilajelor existente în vederea specializării lor. Cît privește benzile de montaj, aci se elaborează studii ample de ergonomie, prin observațiile directe asupra procesului tehnologic, ceea ce permite optimizarea mișcărilor, înlăturîndu-se cele inutile, organizarea cît mai rațională a locului de muncă, astfel ca randamentul în producție să fie cît mai ridicat. De asemenea, la Întreprinderea textilă Lugoj s-au canalizat studiile spre optimizarea loturilor de fabricație, specializarea țesătoarelor în funcție de parametrii războaielor, pe anumite sortimente de țesături și altele.

Se observă, deci, că accentul se pune pe factorii cu cea mai amplă influență în perfecționarea producției și a muncii. Nu întîmplător, acum, într-un mare număr de întreprinderi — sub directa îndrumare a organizațiilor de partid — **se acționează pentru reducerea personalului neproductiv, concomitent cu folosirea cît mai rațională a timpului de lucru.** Măsura aceasta este pe deplin justificată. Înțelegînd greșit sarcina de a se întări controlul de calitate, de pildă, conducerile unor întreprinderi au mărit mult efectivul serviciului C.T.C., adesea cu oameni care nu aveau pregătirea profesională corespunzătoare. Se executa, uneori, un control formal asupra calității producției, iar productivitatea muncii, sistematic, era depreciată. **Confruntările arată că la „Tehnometal"-Timișoara numărul controlorilor poate fi redus cu 25 la sută, iar la „Electromotor" cu 20 la sută.** De altfel, în aceste întreprinderi se continuă, cu bune rezultate, adîncirea și finalizarea studiului folosirii forțelor de muncă, abordat anul trecut, cînd la „Tehnometal" numărul personalului neproductiv a scăzut cu 63 salariați, iar la „Electromotor" cu 52, aceștia fiind încadrați în munci direct productive.

Important este ca **în continuarea acțiunii, în fructificarea măsurilor, organizațiile de partid să nu promoveze unele tendințe exclusiviste, de îngrădire sau dispersare a investigațiilor.** Aceasta, întrucît în unele întreprinderi, anumite cadre de conducere au înțeles organizarea științifică a producției și a muncii ca o totală și radicală „reorganizare" a întregii activități, ignorînd experiența acumulată, bunele rezultate obținute pînă atunci. Alții au absolutizat și limitat intervențiile „pompieristice" numai în verigile slabe ale producției, unde se semnalau deficiențe. Nu mai puțin dăunătoare sînt și tendințele de a se face totul cu orice preț, de a se ajunge la rezultate imediate, de a se „stoarce" totul din oameni, de a se neglija pregătirea temeinică a acțiunilor, de a se ignora cerințele unei judicioase planificări a producției, de a se neglija asigurarea condițiilor de muncă

ÎN PREMIERĂ LA TEATRUL „LUCIA STURDZA BULANDRA"

„Nepotul lui Rameau", savuroasa și incisiva satiră a marelui scriitor clasic francez Denis Diderot a intrat în repertoriul Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra". Spectacolul realizat de David Esrig, în scenografia lui Ion Popescu Udrițe, va fi prezentat azi în premieră la ora 20, în interpretarea actorilor Marin Moraru și Gheorghe Dinică.

● **Oscar** : PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15. ● **Răzbunarea haiducilor** : — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, VICTORIA — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30, MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,30, ARENELE LIBERTĂȚII — 19,45. ● **Balul de simbătă seara** : LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GRĂDINA DOINA — 19,45. ● **Obsesia** : REPUBLICA — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15, CAPITOL — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — 20, STADIONUL DINAMO — 19,45. ● **Ea va ride** : FESTIVAL — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — 19,30, FEROVIAR — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15. ● **El Dorado** : EXPOZIȚIE — 19,30, GLORIA — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45, TOMIS — 8,30—16 în continuare ; 18,30; 21; la grădină — 19,30. ● **Sfîrșitul agentului W 4 C** : BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21. ● **Gioconda fără surîs** : CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45. ● **Curaj pentru fiecare zi** — 10; 12,30; **Asasinul din cartea de telefon** 16,30 : CINEMATECA. ● **Sînt și eu numai o femeie** : MIORIȚA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. ● **Blestemul rubinului negru** : LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, COTROCENI — 15,30; 18; 20,30. ● **Program pentru copii** : DOINA — 9; 10. ● **Sfîntul la pîndă** : DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,30; la grădină — 19,30. ● **Program de filme documentare** : TIMPURI NOI — 9—21 în continuare. ● **Prăștia de aur** : UNION — 10; 15,30; 18; 20,30, POPULAR — 15,30; 18; 20,30. ● **Topkapi** : GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30, BUCEGI — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30; la grădină — 19,45.

cinema

● **Cu toată viteza, înainte !** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 18; 20,15. ● **Un bărbat și o femeie** : DACIA — 9—15,45 în continuare ; 18,15; 20,30. ● **Capcana** : FERENTARI — 15,30; 18; 20,30. ● **Eddie Chapmann, agent secret** : GRIVIȚA — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30, FLAMURA — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30. ● **Am întîlnit țigani fericiți** : UNIREA — 15,30; 18; la grădină — 20,15. ● **Pentru cîțiva dolari în plus** : FLACĂRA — 15; 17,45; 20,30, AURORA — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30; la grădină — 19,30. ● **Jocuri neschimbate** : VITAN — 15,30; 18; 20,30. ● **Eu, eu, eu... și ceilalți** : ARTA — 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30; la grădină — 19,30. ● **Răpirea fecioarelor** : MUNCA — 14; 16; 18,15; 20,30. ● **Eroii de la Telemark** : MOȘILOR — 15,30; 18; 20,30; la grădină — 19,45. ● **Camera în formă de „L"** : VIITORUL — 15,30; 18; 20,30. ● **Zile de vară** : MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45. ● **Căutați idolul** : VOLGA — 9,30—16 în continuare, 18,30. ● **Trei grăsuni** : VOLGA — 20,45. ● **Viața în doi** : FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. ● **Valetul de pică** : PACEA — 11; 15,45; 18; 20,15, COSMOS — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30. ● **Tom și Jerry** : RAHOVA — 15,30; 18; la grădină — 20,15. ● **O lume nebună, nebună, nebună** : PROGRESUL — 15,30; 19; GRĂDINA PROGRESUL PARC — 20. ● **Hocus-Pocus** : LIRA — 15,30; 18; 20,30. ● **Cele două orfeline** : DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20. ● **Doctorul Aumădoare** : CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,30. ● **Gentlemanul din Cocody** : GRĂDINA LIRA — 20. ● **Fragii sălbatici** : PARCUL HERĂSTRĂU — 20. ● **O fată fericită** : GRĂDINA VITAN — 19,30.

„ARTA POPULARĂ" o disciplină școlară în degradare

puncte de vedere

În contextul unor preocupări extrem de variate, determinînd în ultimă instanță însuși profilul în permanentă înnoire și adaptare al școlilor populare de artă, un loc deosebit, de interes considerabil, îl ocupă catedrele de artă populară, înființate dintr-o năzuință pe deplin justificată și nobilă în esență : păstrarea și ducerea mai departe a tradițiilor artei românești. Procesul de industrializare și de urbanizare, noile relații sat-oraș și schimbările demografice, confortul și civilizația, într-un cuvînt tot ceea ce are menirea a transforma România într-o țară modernă se petrece concomitent cu munca stăruitoare și permanentă a instituțiilor și organismelor specializate în scopul păstrării tuturor valorilor de artă create de popor de-a lungul veacurilor, precum și al dezvoltării unor îndeletniciri tradiționale, cum sînt cusutul, țesutul, sculptura în lemn, în condițiile epocii contemporane. Angajate pe un asemenea drum, unele secții de cusut-țesut, cum sînt cele ale școlilor populare de artă din Sibiu și Satu-Mare, au obținut rezultate valoroase. Dar, din păcate, nu putem da prea multe exemple de acest fel. Cu prilejul controlului efectuat pe această linie la școlile populare de artă din întreaga țară, cît și prin participarea la un schimb de experiență organizat de curînd la Bacău pe tema : „Ce trebuie să facă secțiile de artă populară în valorificarea artei populare", am putut constata că majoritatea acestor clase — existente în 20 de județe — nu desfășoară o activitate conformă deziderateler exprimate mai sus.

În primul rînd, ceea ce creează cursanții acestor clase (cusături, țesături, sculpturi în lemn etc) și ar trebui să reprezinte modele ale artei populare specifice epocii contemporane sînt în general lucrări cu mult inferioare celor create de generațiile mai vechi, sînt lipsite de distincția și rafinamentul caracteristice artei populare tradiționale, rupte de fapt de ea și tributare unor gusturi degradate, alterate de o falsă modă care din păcate se răspîndește cu o virulență îngrijorătoare. Covoare cu trandafiri uriași, costume populare „corectate" și stilizate, cusături de genul celor pe care le exersau în trecut elevele școlilor profesionale, totul în culori stridente, în proporții lipsite de orice echilibru, fără a se ține seama de funcționalitatea obiectului ornamentat (în sculptură) — cam așa se prezintă lucrurile la care ne referim. Cele mai multe dintre ele sînt pur și simplu urîte și ne trimit, evident, la cei care le confecționează.

Cine sînt așadar elevii acestor clase de artă populară, în mediul rural ? Ei sînt în exclusivitate țărani, cei mai mulți tineri, reprezentanți ai noilor generații. Iar faptul că exemplele ca cele de mai sus pot fi întîlnite frecvent în diferite zone ale țării demonstrează că acești tineri, continuatori firești ai celor ce au zămislit și șlefuit în timp arta populară multiseculară, întîmpină o serie de obstacole în procesul propriu de formare și de creație. Problema este de mare însemnătate, depășind cadrul propriu-zis al producțiilor școlilor la care ne referim. Este vorba, de fapt, despre însăși continuarea și dezvoltarea tradițiilor artei noastre populare. Neajunsurile amintite reflectă, uneori, întreruperea firului tradițional de transmitere a meșteșugului din generație în generație. Este vorba, desigur, și despre modul în care sînt stimulate îndeletnicirile legate de arta populară. Apoi, trebuie observat că, în nu puține locuri, concurența cantitativă și de prost gust a unor ateliere ale cooperativelor impune creatorilor abdicarea de la frumos. Întrebi o țesătoare de ce pune acei trandafiri oribili în covor și-ți răspunde că „așa se cere", respectiv că așa ceva se vinde și se cumpără la piață. Întrebi pe alta de ce în zona atît de reprezentativă a artei populare moldovenești care este cea a Neamțului, ea, personal, lucrează numai motive oltenești și-ți răspunde că asta „învață" la cooperativa meșteșugărească din Tg. Neamț. Toate aceste secvențe nu-l acuză însă pe tînărul țăran, ci vor să precizeze căile de penetrație a prostului gust. Nu o dată am întîlnit tineri creatori care — în necunoștință de cauză — colportează false valori de la cooperativă la el în sat, negînd frumuseți autentice pe care le consideră (pentru că așa este învățat să le considere) „vechi", în numele unui modernism de esență urban-periferică ; este simptomul cel mai alarmant al lipsei de educație artistică, consecința necunoașterii valorilor tradiționale autentice.

Or, principala menire a claselor de artă populară, sarcina nobilă și de mare răspundere a profesorilor respectivi este tocmai aceea de a combate influențele dăunătoare, prin organizarea unui proces de instruire științifică care să dea tinerilor țărani cunoștințele necesare în domeniul artei populare în general și al celei din zona lor în special. De ce numeroși profesori n-au știut cum să procedeze, de ce n-au orientat activitatea claselor și gustul cursanților în spiritul dezideratelor înfățișate, de ce n-au găsit procedeele cele mai adecvate pentru a combate falsa modă ce se manifestă în acest domeniu, de ce au transformat însușirea tehnicilor de lucru într-un scop ultim, reducînd elevii la niște conștiincioși meseriași lipsiți de orizont și n-au trecut cu ei de la tehnică la creație, la exersarea gustului, la stimularea gîndirii creatoare ? Iată întrebări care își găsesc răspunsul în primul rînd în slaba pregătire de specialitate a celor mai mulți dintre profesorii claselor de artă populară, în bagajul lor de cunoștințe sărac și depășit. La unii dintre acești profesori se pune problema unei adevărate recalificări, ei fiind vechi absolvenți de școli profesionale, de menaj, arte și meserii, unde problemele de artă populară erau tratate tangențial și într-o concepție diferită.

Aceste carențe au dus la organizarea unui proces de învățămînt neștiințific, lipsit de perspectivă, care a facilitat sau chiar a determinat ca o reacție în lanț apariția și persistența fenomenelor semnalate. Remedierea lor trebuie să pornească de la pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice care dovedesc aptitudini pentru această disciplină. Ar merita studiată, în acest sens, și posibilitatea pregătirii, pe plan central, în cadrul unui institut de învățămînt superior a specialiștilor la care ne referim ; a cerceta o zonă folclorică, a depista valorile autentice și a le valorifica presupune o înaltă calificare, care nu poate fi dobîndită empiric, ci numai în urma unui studiu aprofundat.

Pentru remedierea situației actuale, Casa centrală a creației populare și-a propus să ia o serie de măsuri imediate. Astfel încă în această lună se va organiza la Brașov un schimb de experiență în prezența directorilor de școli populare de artă, a numeroși directori de case județene ale creației populare, a profesorilor precum și a altor specialiști invitați. La sfîrșitul lunii august, profesorii de artă populară vor fi chemați la un curs de perfecționare de 12 zile în București, aici existînd condițiile cele mai favorabile pentru transmiterea unor cunoștințe teoretice și practice indispensabile, de către cei mai valoroși specialiști în etnografie și folclor precum și pentru documentarea amănunțită în muzeele de specialitate. Se vor revizui, de asemenea, programele analitice ale școlilor populare de artă la aceste discipline și se vor lua măsuri pentru ca în activitatea acestor clase să fie antrenați în mod necesar — pentru predarea tehnicilor — meșterii populari ai satelor. Se va revizui și amplasarea acestor secții, astfel ca ele să funcționeze nemijlocit în centre puternice de artă populară, cu rază întinsă de influențare. Clasele de artă populară vor fi înzestrate cu lucrări de specialitate, caiete de modele, tehnici, nuanțe de culori, tipare.

Pentru ca această „ofensivă" în favoarea autenticității creației populare să ducă la rezultatele așteptate, ar fi bine ca organele locale de cultură și artă să stabilească în acest domeniu relații de lucru cu cele ale cooperației meșteșugărești, antrenîndu-se profesorii de artă populară și conducătorii de cooperative într-o muncă comună de cercetare și selectare a celor mai autentice modele de artă populară din zona respectivă. Numai prin conjugarea tuturor eforturilor creația populară autentică își va putea redobîndi locul ce i se cuvine de drept în galeria de comori ale artei noastre.

Tiberiu BĂNULESCU
șeful serviciului școli populare de artă de la Casa centrală a creației populare

STUDENTUL SĂ SE APROPIE DE PROFESOR CA ALBINA DE FLOARE

Acad. Nicolae PETRULIAN

Un vast program de activitate, de progres și înflorire este trasat școlii românești de către partid prin noile măsuri adoptate în domeniul învățămîntului de toate gradele. Ca om de știință și ca dascăl nu poți să nu fii mîndru de succesele pe care școala din țara noastră le obține pe drumul dezvoltării sale mereu ascendente, nu poți să nu subscrii din toată inima la direcțiile de perfecționare ce sînt preconizate. La înfăptuirea lor se cer însă concentrate pe un făgaș comun tot entuziasmul și puterea de muncă, toată experiența, talentul pedagogic și capacitatea științifică de care dispune fiecare membru al corpului profesoral. Acest imperativ a fost subliniat la recenta plenară de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R., care a menționat că „în întreaga activitate de îmbunătățire a procesului de învățămînt un rol hotărîtor îl are corpul didactic, chemat să desfășoare o activitate multilaterală atît în pregătirea și instruirea elevilor și studenților, cît și în educarea generală, cetățenească a tineretului".

Fără îndoială, căile pe care poate avea loc această participare activă și rodnică a cadrelor didactice la continua perfecționare a învățămîntului sînt multiple. Începînd de la elaborarea și predarea cursurilor la conducerea și îndrumarea seminariilor și lucrărilor practice ale studenților, de la orientarea profesională și ideologică a tineretului studios la desăvîrșirea sa etică, cetățenească, umană, de la promovarea cu entuziasm și perseverență a științei celei mai înaintate în formația intelectuală a studenților pînă la deprinderea lor cu tainele meseriei alese și la cultivarea pasiunii pentru munca în domeniul căruia i s-au consacrat ș.a.m.d. Pe oricare dintre aceste căi am acționa, **un principiu fundamental se impune atenției noastre, acela al creării unei legături cît mai strînse, nemijlocite a profesorilor, conferențiarilor și celorlalte cadre didactice cu studenții**, pentru a-i cunoaște bine și a-i sprijini îndeaproape în procesul de învățămînt. Nu se poate spune că acest principiu este enunțat acum pentru prima oară. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la plenară, despre aceste lucruri s-a mai discutat, dar nu s-a făcut prea mult. În consecință este nevoie să combatem cu mai multă fermitate atitudinile de comoditate, înțelegerea îngustă a obligațiilor didactice, care nu se termină o dată cu ora de curs, să analizăm temeinic și să punem mai bine în valoare experiența existentă în această direcție în învățămîntul nostru și s-o promovăm ca pe o îndatorire didactică fundamentală.

La prima vedere s-ar părea că batem la o ușă deschisă. În fond, întreaga activitate profesională și ideologică a studenților se desfășoară în prezența corpului profesoral. Cursurile sînt ținute de profesori, seminariile și lucrările de laborator au îndrumători calificați etc. Adesea însă, cu excepția predării cursurilor, cea mai mare parte a lucrului direct cu studenții este lăsată pe seama acelor membri ai corpului profesoral — asistenți, lectori — cu mai puțină experiență pedagogică și competență profesională, care ei înșiși se află încă în faza pregătirii științifice și didactice. În loc ca toți membrii unei catedre să se ocupe în mod echitabil de cîte un grup de studenți, aceștia sînt îndrumați doar de 2—3 cadre didactice din colectiv, care nu pot face față multumitor îndatoririlor de a se ocupa de un număr mare de studenți. Evident, asupra acestei situații trebuie să medităm cu toată seriozitatea și să acționăm cît mai operativ în direcția consolidării legăturii întregului corp profesoral cu masa tineretului studios. Mă refer aici la întregul tineret dintr-o facultate, dintr-un an de studii, dintr-o grupă, pentru că de cele mai multe ori ne ocupăm doar de cei foarte buni și talentați sau de cei care întîmpină greutăți în studiu, restul — majoritatea — care-și îndeplinesc de bine de rău îndatoririle universitare, rămîn cumva mai în afara preocupărilor profesorilor.

Experiența personală, cît și cunoașterea unor exemple ilustre din istoria învățămîntului superior și a științei românești mi-au demonstrat cît de importantă și de emulativă este prezența profesorului, a dascălului și omului de știință în preajma studenților, a învățăceilor săi în ale științei. Mi-am îndrăgit și mai mult profesia și domeniul de activitate și pentru că profesorii mei, reputați oameni de știință, mi-au fost aproape de la primii pași în însușirea cunoștințelor, mi-au dat îndrumări, m-au sfătuit. Nu mi-au căutat greșelile cu orice preț, dar atunci cînd le-au observat mi le-au arătat cu seriozitate, ajutîndu-mă să le corectez la timp. După părerea mea, relația profesor-student trebuie să se bazeze pe participarea activă nemijlocită, solicitudinea și înțelegerea celui dintîi, pe respectul, încrederea și perseverența celui de-al doilea. Și, neapărat, la fiecare dintre ei este obligatoriu nu atît sentimentul îndeplinirii unei îndatoriri, ci în primul și în primul rînd pasiunea pentru știință, dorința vie de cunoaștere și respectul pentru tovarășul de muncă, fie el tînăr sau vîrstnic. Participînd adesea la examene, chiar și atunci cînd nu sînt examinator direct, încerc un sentiment de regret văzînd cu cîtă teamă îi privesc unii studenți pe dascălii lor, cum simpla prezență a acestora îi inhibă, îi împiedică să-și expună dezinvolt cunoștințele. Lucrul e oarecum explicabil dacă ne gîndim că acești studenți s-au întîlnit de prea puține ori cu profesorii lor de-a lungul anului de curs, au avut arareori sau chiar deloc discuții mai directe pe problemele curente sau de principiu ale disciplinei respective. Oare nu este și acesta unul din factorii care au determinat ca la ultima sesiune de examene să înregistrăm în aproape toate instituțiile de învățămînt superior un mare număr de restanțieri și „amînați" ? Explicația acestei situații presupune o analiză complexă, care depășește coordonatele articolului de față ; în orice caz, starea de fapt semnalată ar trebui, cred, să intre în obiectivul analizei amintite atunci cînd stabilim ce **dăm** și ce **cerem** studentului.

După cum bine se știe, în trecut, oameni de știință remarcabili și dascăli talentați, întemeietori de școală științifică în țara noastră, i-au strîns în jurul lor pe tinerii cei mai înzestrați, au făcut cu ei uceniciile științifică, i-au ajutat să se afirme, lăsîndu-i apoi să le continue opera cu contribuția propriei lor erudiții și ingeniozități. Ceea ce atunci s-a înfăptuit doar sporadic, grație unor lăudabile inițiative personale, se poate înfăptui astăzi — în condițiile deosebit de favorabile create învățămîntului superior de partid și de statul socialist — într-o proporție cu mult, foarte mult mai mare. Cu condiția să trecem neîntîrziat la o reevaluare a activității noastre, la așezarea ei pe cu totul alte coordonate. Dispunem de un număr impresionant de cadre didactice cu înaltă pregătire și competență, cu bogată experiență pedagogică. Eliberîndu-le de balastul unor îndatoriri funcționărești și birocratice și dîndu-le în grijă cîte un grup de studenți, acestea vor putea să se consacre direct, nemijlocit, muncii atît de importante de pregătire și educare a tinerei intelectualități. Mă gîndesc, de asemenea, că repartizarea acestui grup de studenți fiecărui profesor să nu se facă pe cale administrativă, așa cum de regulă se procedează acum, acolo unde există (mai mult în principiu) o asemenea inițiativă. Participînd zi de zi alături de studenți la seminarii, lucrări de laborator, discuții științifice, activități practice, profesorul va descoperi încetul cu încetul aptitudinile și înclinațiile tinerilor apropiindu-și pe cei care au afinități cu sfera sa de specialitate. Tot astfel, studentul aflat permanent în prezența profesorilor se va atașa în mod firesc de acela care răspunde cel mai bine preocupărilor sale științifice. În timpul lucrului, în pauze, în emoțiile cercetării se va crea acel cadru prielnic de apropiere între profesor și student, de influență formativă și educativă prin schimbul direct de idei, de experiență.

Închegarea unei legături mai strînse între profesor și student nu înseamnă pur și simplu schimbarea unei atitudini, simpla prezență mai îndelungată în mijlocul tineretului studios. Lucrul direct cu studentul, îndrumarea lui profesională, schimbul de idei, emulația științifică reclamă din partea profesorului mult mai mult decît simpla sa prezență în sala de curs sau în laborator. Desigur, transmiterea cunoștințelor, orientarea științifică și ideologică a tînărului reprezintă preocuparea principală. Dar pe lîngă aceasta, profesorul este chemat să îndrume și formarea etică, morală a studentului ca om, ca cetățean, să-l ajute în conturarea unui ideal de viață, să-l călăuzească lectura, activitatea de cercetare și investigare profesională, participarea directă la viața socială. Toate acestea presupun însă din partea profesorului, pe lîngă organizarea și desfășurarea exemplară a propriei sale activități, a propriei sale vieți, însușirea unor metode științifice de lucru cu tinerii, un studiu asiduu și perseverent, o dăruire neprecupețită, din toată ființa sa, pentru îndatoririle profesorale.

Mai avem încă multe de făcut pentru a ne îndeplini în condiții tot mai bune rolul și atribuțiile importante ce ne-au fost încredințate în societatea noastră socialistă. Îndrumările competente ale conducerii partidului, grija și prețuirea cu care ne înconjoară, condițiile optime de lucru de care dispunem vor constitui un permanent imbold pentru întregul corp profesoral de a munci perseverent și cu pasiune pentru ridicarea măiestriei sale științifice și pedagogice puse în slujba pregătirii și educării tinerelor generații, în slujba formării intelectualității de mîine a patriei noastre.

teatre

● Filarmonica de stat „G. Enescu" (la Ateneu — ora 20) : **Concert de muzică populară românească susținut de orchestra „Barbu Lăutaru".** Dirijor : **Florian Economu** ; (la sala mică a Palatului) — ora 20 : **Seară de cvartete.** Interpretează cvartetul „Muzica" ● Opera română : **Coppelia** — 11, **Don Juan** — 19,30. ● Teatrul de stat de operetă : **Secretul lui Marco Polo** — 10,30, **Contesa Maritza** — 19,30. ● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Heidelbergul de altădată** — 10, **Apus de soare** — 15,00 **Maria Stuart** — 19,30, (sala Studio) : **Topaze** — 10, **Părinții teribili** — 15, **Jocul adevărului** — 19,30 ● Teatrul de Comedie : **Troilus și Cresida** — 10,30, **Nicnic** — 20 ● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **Moartea lui Danton** — 10,30, **Nepotul lui Rameau** — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **Sfîntul Mitică Blajinu** — 16; 20 ● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **Henric al IV-lea** — 10, **Miracolul** — 19,30, (sala Studio) : **Cînd luna e albastră** — 10,30, **Viziuni flamande** — 20 ● Teatrul „Barbu Delavrancea" : **Viforul** — 10,30 ● Teatrul Mic : **Tango** — 20 ● Teatrul „Ion Creangă" : **Toate pînzele sus** — 10; **Adresanții necunoscuți** — 15; 18,30 ● Teatrul evreiesc de stat : **Căutătorii de noroace** — 11, **Mangheriada** — 20 ● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" : **Războiul cu Troia nu se face** — 20 ● Teatrul „Țăndărică" (sala din str. Academiei) : **Punguța cu doi bani** — 11 ● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Ca la Tănase** — 19,30 ● Teatrul muzical Brașov (la Sala Palatului) : **opereta Silvia** — 19,30 ● Teatrul de estradă „Ion Vasilescu" (la Teatrul de vară „N. Bălcescu") : **De la București la vale** — 20; (la Teatrul de vară „Herăstrău") — **Ca-n filme** —20 ● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **Cu piciorele pe pămînt** — 20 ● Circul de stat : **Fantezii de primăvară** — 10; 16,30; 20.

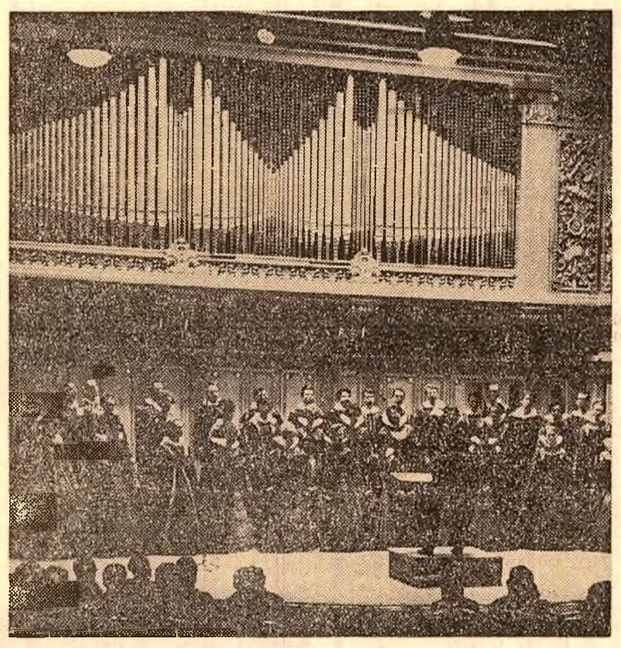

Aspect din timpul concertului susținut de corul „Madrigal" la „Atheneul Român"

Foto : Agerpres

tv

8,30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? Gimnastica de înviorare. 8,40 — Pentru copii și școlari ● Film serial : Wilhelm Tell ● La șase pași de o excursie. 10,00 — Ora satului. 11,30 — Concert simfonic. În program : Simfonia a IV-a de J. Brahms. Interpretează orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor : Emanuel Elenescu. 12,00 — Închiderea emisiunii de dimineață. 14,00 Telejurnalul de prînz. 14,15 — Zig-Zag — tele-magazin duminical. 19,30 — Telejurnalul de seară. 19,50 — Telesport. 20,15 — Soliști de muzică populară românească la cererea telespectatorilor. 20,35 — Desene animate. 20,45 — Cronica duminicală. 20,50 — Opus... Pocus nr. 2 — emisiune muzical-distractivă. 21,40 — Film artistic : „O familie excentrică". 23,15 — Telejurnalul de noapte. 23,25 — Închiderea emisiunii.

CRONICA LITERARĂ

NICOLAE VELEA

„ZBOR JOS"

Calitățile umoristului le aflăm negreșit în prozele lui Nicolae Velea, dar a generaliza această dimensiune considerînd-o specifică pentru întreg profilul artistic al scriitorului înseamnă a omite alte laturi nu mai puțin semnificative și evidente, pe care de asemenea ni le relevă autorul în scrierile sale de pînă acum și, o dată mai mult, în ultimul său volum „Zbor jos".

Fin observator al realităților lumii rurale, prozatorul știe să intuiască aspecte de viață, deprinderi și frămîntări caracteristice anumitor mentalități, schițînd cu multă naturalețe și, adeseori, cu intenții vădit moralizatoare o serie de tipologii umane, urmărind felul în care acestea se mișcă și reacționează pe fundalul mediului în care trăiesc. Desi nu intră în preocupările scriitorului sondajul analitic menit a pătrunde și dezvălui cu lux de amănunte zonele cele mai ascunse ale psihologiei eroilor — ceea ce explică într-un fel faptul că viața interioară a acestora nu prezintă cel mai adesea o structură complexă — nu puține sînt cazurile cînd autorul dă impresia că își privește personajele dinlăuntrul lor, sesizînd într-un detaliu, într-un fapt spontan, într-un amănunt aparent fără importanță mobilurile subtile în stare a declanșa mutații profunde în propria lor conștiință. „Întîmplarea a fost mică, fără însemnătate și de aceea nici n-o pomenesc. Dar de la ea au pornit multe" — așa începe povestirea „Zbor jos", autorul introducîndu-ne dintr-o dată în miezul unor fapte și stări care vor pregăti și orienta încă din adolescență formația morală a tînărului Andrei Prundaru. Atît în „Zbor jos" cît și în „Treceri I", „Treceri II" autorul tratează despre formația și maturizarea unor tineri descinși din lumea satului în contactul, uneori plin de asperități, cu viața, reușind să-și călească în nemijlocita confruntare cu duritățile și solicitările vieții acel fond originar de puritate ce stă la temelia ființei lor. Cu sensibilitatea unui seismograf, încă din adolescență, sufletul lor înregistrează fiecare fapt și întîmplare, percepe instinctiv tîlcul lor. La început timizi, la discreția capriciilor celor care profitau de propria lor slăbiciune, suportînd cu docilitate tutela lor dominatoare, Andrei (din „Zbor jos") și Tudor (din „Treceri I—II") au însă într-o împrejurare anume revelația propriilor resurse interioare, simt zvîcnetul propriei personalități și atunci, odată cu încrederea ce și-o capătă, reușesc cît se poate de firesc să se debaraseze de tot ceea ce stînjenea evoluția lor normală. Urmărind cu înțelegere și căldură, uneori cu umor procesul de maturizare morală a celor doi eroi, autorul reușește să intuiască și să releve, în germene, ceea ce s-ar putea numi elementul coagulant al personalității lor, arătîndu-ne cum se înfiripă și se dezvoltă în situații și momente de viață aparent obișnuite, lipsite de spectaculos, acest precipitat miraculos, această plămadă la început nebuloasă ce-și pune tot mai mult amprenta și definește o individualitate umană, un anume caracter. Prezența celor două personaje este într-un fel simbolică în creația lui Nicolae Velea, ele întruchipînd ingenuitatea și onestitatea omului simplu, deprins și cu bucurii și cu deziluzii, care ia viața așa cum e, nefiind prin aceasta mai departe de adevăratele-i învățăminte și înțelesuri.

Alături de astfel de personaje întîlnim și alte profiluri care ne îndreptățesc să recunoaștem o anume structură tipologică în povestirile lui Nicolae Velea și odată cu aceasta virtuțile unui fin umorist precum și zonele de investigație socială către care își concentrează atenția. Ochiul prozatorului nu evită anumite aspecte discordante, hilare, semnificînd uneori reminiscențe ale unei mentalități învechite, infirmate pînă la caricatural de timp. Vrajba care se iscă între Peagu și Iftimie („Cu telefonul") pornește de la un „rînd de meri" pe care li-l lăsase moștenire „o unche, care-i venea de-a-ntîia lui Peagu și de-a doua lui Iftimie". Cei doi veri (unul om de serviciu la sfatul popular al comunei, celălalt portar la sfatul popular al raionului) se urmăresc cu îndîrjire și-și fac șicane prin telefon la locul de muncă, substituindu-se oamenilor cu răspundere din instituție pentru a se submina unul pe celălalt, recunoscîndu-se citeodată, pentru ca „după ora 9 seara" să-și vorbească „respectuos, călăuziți și încărcați de răspunderi". Comicul rezultă aici nu numai din furia vindicativă a celor doi, din seriozitatea cu care își arogă funcția de șefi, conștienți de farsa pe care și-o joacă reciproc, ci și din pitorescul lingvistic al replicilor, din savoarea dialogului, abundînd în clișee verbale, contaminat de un ton bombastic oficial. În alte povestiri umorul e doar aparent, situațiile comice dezvăluind în cele din urmă (ca în „Alături") un substrat amar, oarecum tragic.

Unele proze interesează nu prin subiectul lor (aproape inexistent în „Transcrieri") cît prin ușurința cu care autorul creează umorul. Dică din „La un dublu decimal", un soi de erou caragialesc, încearcă cu solemnitate, pe un ton prețios contabilicesc, să-și justifice năravul de a înșela oamenii la cîntar: „Întîi și-ntîi, că eu nu lovesc în om. Adică tu poți să zici că lovesc. Dar dacă stai bine să judeci, eu pic de sînt cam al zecilea sau al o sutălea în drumul fructei sau bunului, poftim, de la crucă sau de la izvor pînă la gura omului". În afara limbajului pitoresc, cultivat parcă în sine, „Transcrierile" par totuși niște brulioane, se vădesc lipsite de substanță, autorul exersîndu-și mai degrabă mijloacele, fără intenția însă a unei elaborări artistice efective. Cele două scrieri reunite aici lasă să se întrevadă și o tendință a prozatorului de a supralicita citeodată anumite procedee și chiar de a se repeta uneori în ce privește reliefarea unor tipuri sociale. Universul uman pe care cu predilecție îl explorează Nicolae Velea îl constituie lumea satului de astăzi cu prefacerile și mutațiile sociale pe care le trăiește, cu transformările, cu procesele uneori sinuoase, contradictorii, ce se produc în conștiința unor oameni ce-și descoperă și își împlinesc personalitatea (**Zbor jos, Treceri I** și **Treceri II**) sau, alții, dimpotrivă, relevînd mentalități rutiniere (**Camera obscură, Încăierare, La un dublu decimal**). Dar sub aspectul tipologiilor înfățișate lumea aceasta nu apare totuși prea diversă, viziunea scriitorului fiind restrînsă într-o anumită măsură și de specificul genului pe care îl cultivă (proza scurtă).

Ca și în cazul altor umoriști ai literaturii noastre se poate spune și despre Nicolae Velea că își privește și își ascultă eroii, transcriindu-le vorbirea, lăsîndu-i să se miște în voie. Așa se explică de ce aceste personaje ni se întipăresc atît de viu în minte. Și aici descifrăm în subtext intenția moralizatoare a autorului care, sub aparența bonomiei, se vădește un observator lucid și subtil al unor deprinderi și atitudini sociale. Pe lîngă o serie de procedee și mijloace tehnice la care recurge pentru crearea umorului — reproducerea limbajului caracteristic, plin de pitoresc, notarea reacțiilor personajului — prozatorul folosește uneori și jurnalul intim ca document elocvent în care eroul se dezvăluie cu candoare în plenitudinea cusururilor sale. O savuroasă radiografie morală ne-o oferă în acest sens jurnalul eroinei din „Deocamdată Marin" dezvăluind, cu accente caricaturale, superficialitatea acesteia. Deseori, pentru a conferi mai multă plasticitate și naturalețe stilului, autorul lasă să se întrevadă pînă și în comentariul său cuvintele eroilor, atitudinile și vorbirea lor, folosind așa-numitul stil indirect liber — procedeu introdus pentru prima dată în literatura noastră, după cum observa Tudor Vianu, de Caragiale în „Momentele" sale și utilizat apoi de alți prozatori în scrierile lor.

Tine într-adevăr de darul prozatorului capacitatea aceasta de a înmlădia fraza pînă la firescul vorbirii și, în același timp, de a concentra într-însa o bogăție de sensuri, de a o face expresivă, sugestivă, de a contura din cîteva detalii semnificative un cadru de viață, o atmosferă, un personaj. Ea explică în bună măsură concizia, concentrarea substanței majorității scrierilor reunite în acest volum și face legitimă așteptarea de către cititor și a unei construcții epice de anvergură, de mai vastă respirație socială și rezonanță umană, la realizarea căreia nu calitățile lipsesc acestui talentat prozator, ci un spor de tenacitate.

Adrian ANGHELESCU

Plecarea delegației parlamentare norvegiene

Delegația parlamentară norvegiană, condusă de Leif Granli, al doilea președinte al Stortingului, care, la invitația Marii Adunări Naționale, a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit sîmbătă dimineața Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

Din delegație au făcut parte deputații Jonas Enge, Thor Myklebust, Knut A. S. Myrstad, Kaare Meland, Teddy Dyring, Arne Nilsen, Henrik Johan Lisaeth, precum și Tor Kindingsland, secretarul delegației.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Ion Pas, președintele Comitetului de conducere al Grupului național român al Uniunii interparlamentare, de președinți ai unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale, deputați, funcționari superiori din M.A.N. și M.A.E.

A fost de față Leif Mevik, secretar al ambasadei Norvegiei la București.

★

Înainte de plecare, Leif Granli, conducătorul delegației parlamentare norvegiene, a făcut o declarație reprezentanților presei și radioteleviziunii române : Sîntem încredințați — a spus oaspetele — că prin astfel de vizite și în general prin schimburi reciproce de delegații se întărește prietenia dintre popoarele noastre, se creează condiții mai bune pentru cunoașterea vieții economice din cele două țări. Aceasta constituie o bază bună și o experiență fructuoasă ce poate fi apoi împărtășită departamentelor de specialitate cu misiunea de a concretiza relațiile în diferite domenii în care țările noastre pot colabora. Între țările noastre există un acord cultural care prevede schimburi de profesori și studenți. Este desigur un început bun dar el trebuie continuat. În opinia noastră acest acord ar putea fi lărgit prevăzîndu-se mai multe schimburi de studenți, conferențiari, intensificarea legăturilor culturale.

Cred de asemenea că există mari posibilități și pentru schimbul de mărfuri între cele două țări, domenii în care pînă în momentul de față s-a realizat mai puțin decît ceea ce s-ar putea face.

Referindu-se la contribuția pe care România și Norvegia o pot aduce la instaurarea în lume a unui climat de pace și înțelegere între toate popoarele lumii, Leif Granli a spus : Experiența a arătat că România și Norvegia, în urma acțiunilor desfășurate de ele în diferite organizații internaționale, pot contribui la soluționarea multor probleme internaționale dificile. Sînt convins că prin intensificarea acestor acțiuni de către guvernele celor două țări, România și Norvegia pot aduce o contribuție și mai mare în îmbunătățirea climatului vieții internaționale.

Sîntem fericiți că ni s-a oferit prilejul să cunoaștem România. Cultura veche a acestei țări, viața ei economică nouă și mai ales cea industrială ne-au convins că este o țară bogată, cu o economie prosperă care asigură condiții bune de trai poporului său, și îi va crea un viitor și mai frumos.

(Agerpres)

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINIȘTRI

Tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit sîmbătă dimineața pe Jagusztyn Wladislav, vicepreședinte al Comisiei de Stat a Planificării din Republica Populară Polonă, care se află în țara noastră la invitația Comitetului de Stat al Planificării.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, a participat Mauriciu Novac, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării.

A fost prezent Jaromir Ocheduszko, ambasadorul R. P. Polone la București.

Cu acest prilej au fost discutate unele probleme economice de interes comun.

(Agerpres)

ȘTIRI CULTURALE

IAȘI. — Cu prilejul împlinirii unei jumătăți de secol de la moartea lui Barbu Ștefănescu Delavrancea, la mormîntul scriitorului de la cimitirul „Eternitatea" din Iași a avut loc simbătă la amiază solemnitatea depunerii unor coroane de flori.

Au participat scriitori, alți oameni de artă și cultură, studenți și elevi. Scriitorul ieșean George Lesnea a evocat personalitatea lui Delavrancea.

Au fost depuse coroane din partea Comisiei Naționale a României pentru UNESCO și din partea Uniunii Scriitorilor.

★

S-a încheiat etapa republicană a concursurilor anuale de literatură română, matematică, fizică și chimie, organizate pentru elevi de Ministerul Învățămîntului, Uniunea Tineretului Comunist și societățile științifice ale cadrelor didactice. La această fază finală s-au prezentat peste 1 200 de concurenți dintre care 44 au fost premiați, iar 205 au primit mențiuni. Concomitent, la încheierea concursului de matematică a avut loc și proba de baraj în vederea selecționării celor care se vor prezenta la Olimpiada internațională de matematică ce se va desfășura la Moscova în toamna anului în curs. Din aproximativ 70 de concurenți, distinși cu premii și mențiuni în faza finală, au fost admiși, pe baza rezultatelor obținute, 40 de elevi, din care urmează să fie aleși ulterior cei 8 care vor prezenta țara noastră la Olimpiada internațională. Ultima selecție se va face după ce elevii reușiți la proba de baraj vor petrece o lună de zile în cantonament, la București, pentru perfecționarea pregătirii lor.

Elevilor care au obținut primul loc la concursurile de literatură română, matematică, fizică și chimie, C.C. al U.T.C. le-a oferit un premiu suplimentar. De asemenea, toți participanții la etapa republicană au fost invitați la o tabără pe care Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.C. o vor organiza în cursul vacanței de vară.

(Agerpres)

SOSIREA UNEI DELEGAȚII A MIȘCĂRII PENTRU PACE DIN REPUBLICA ARABĂ UNITĂ

Sîmbătă a sosit în Capitală o delegație a mișcării pentru pace din Republica Arabă Unită, care vizitează țara noastră la invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii.

Din delegație, condusă de Hussein Fahmi, redactor șef al ziarului Al Akhbar, fac parte Mahmoud Aladin Kassem, membru al C.C. al Uniunii Tineretului Socialist Arab, și Ahmed Osman, decanul Facultății de artă din Alexandria.

Oaspeții au fost întîmpinați pe aeroportul Băneasa de membri ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii. (Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 13, 14 și 15 mai. În țară : Vreme călduroasă în general, dar va deveni instabilă către sfîrșitul intervalului. Cerul va fi variabil. Innourări mai accentuate se vor produce în Banat, Oltenia și Muntenia, unde vor cădea ploi locale, sub formă de averse. În rest averse izolate. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 17 și 27 de grade, mai ridicate la începutul intervalului. **În București :** Vreme în general călduroasă. Cerul va fi variabil. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

Expoziție consacrată anului revoluționar 1848

Sîmbătă, în sălile Palatului culturii din Tg. Mureș s-a deschis expoziția „Anul revoluționar 1848". Sînt expuse peste 100 de documente originale, fotocopii, stampe și alte documente reflectînd lupta maselor populare pentru emanciparea socială și națională, acțiuni care au culminat cu revoluția de la 1848. Un loc important în expoziție îl ocupă documentele care arată năzuința de unire a celor trei țări române, manifestată de pașoptiști și modul în care au conceput aceștia realizarea unui stat unitar al Daciei. Tot la palatul culturii a fost organizată de către Arhivele statului a expoziție documentară în cadrul căreia sînt prezentate un mare număr de documente înfățișînd legăturile economice și spirituale statornicite între cele trei provincii românești. Expoziția cuprinde, de asemenea, documente referitoare la luptele lui Mihai Viteazul împotriva expansiunii otomane și pentru realizarea unirii Țărilor Române. Sînt expuse originalele documentelor autografe ale lui Mihai Viteazul, prin care întărește privilegiile orașului Tg. Mureș.

viața internațională

150 de ani de la nașterea lui Karl Marx

Încheierea colocviului internațional de la Paris

PARIS 11. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite : Colocviul internațional organizat la Paris cu prilejul celei de-a 150-a aniversări a nașterii lui Karl Marx de către Consiliul internațional de filozofie și științe umane și Consiliul internațional de științe sociale sub auspiciile UNESCO, și-a încheiat lucrările. Au participat filozofi, sociologi, istorici și economiști din 21 de țări, printre care și România. Cele peste 30 de comunicări prezentate au fost axate pe teme ca : Marx și gîndirea științifică ; Istoria și teoria dezvoltării sociale la Marx ; Marx și previziunea social-economică ; Marx și condiția umană.

Costin Murgescu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, a prezentat comunicarea „Prezența lui Karl Marx în gîndirea economică modernă". La dezbaterile ce au urmat, unii participanți au subliniat interesul pe care-l prezintă ideile expuse de economistul român pentru o mai bună cunoaștere a influenței pe care gîndirea lui Karl Marx o exercită asupra evoluției economiei contemporane, ca și în domeniul previziunii economice și planificării.

Comunicările prezentate și discuțiile ce au urmat pe marginea lor vor fi publicate de UNESCO într-un volum omagial ce va apărea în cursul anului curent. În încheierea lucrărilor colocviului a luat cuvîntul René Maheu, directorul general al UNESCO.

SPORT

„CURSA PĂCII"

BERLIN 11 (Agerpres). — Disputată pe ruta Halle-Suhl, etapa a 3-a a „Cursei Păcii" a fost cîștigată de ciclistul polonez Zenon Czechowski, cronometrat pe distanța de 194 km în 5 h 17'55". În același timp cu învingătorul a sosit un pluton de 17 concurenți printre care se afla și românul Ion Ardeleanu. Al doilea grup a trecut linia de sosire cu o întîrziere de peste 4 minute. Tricoul galben a fost preluat de cehoslovacul Vavra, urmat de Mickein (R.D.G.) la 1'04", Cerkasov (U.R.S.S.) la 1'19", Hojlund (Danemarca) la 3'24", Czechowski (Polonia) la 3'50". Primul dintre români este N. Ciumeti, la 8'49". Pe echipe conduce Polonia. Echipa României ocupă locul 9, la 14'15". Astăzi dimineață are loc semi-etapa contracronometru individual, Suhl—Ilmenau (30 km), iar după-amiază semi-etapa cu plecare în bloc, Ilmenau—Aue (170 km). Luni este zi de repaus.

TURNEUL „NEDERLANDSE-BOCKSBOND"

În cea de-a doua gală a turneului internațional de box din Olanda (gală desfășurată la Utrecht), boxerii români au obținut două victorii : în limitele categoriei mijlocie mică, I. COVACI l-a învins prin K.O. pe olandezul JANSEN, iar la categoria grea, I. ALEXE a cîștigat prin descalificarea englezului STEVENS. În cadrul categoriei mijlocii, GH. CHIVĂR a fost învins la puncte de polonezul HEBEL. O mare surpriză s-a înregistrat la categoria muscă : polonezul Skrzypczak, campion european, a pierdut la puncte în fața tînărului pugilist sovietic Zaporojeț.

În cîteva rînduri

ECHIPA DE FOTBAL RAPID BUCUREȘTI și-a început turneul în Algeria, întîlnind ieri la Alger formația „Mouloudia Club", fruntașa campionatului algerian. Victoria a revenit fotbaliștilor români cu scorul de 2—0 (0—0) prin golurile marcate de Neagu și Dumitriu II. Rapid va susține în zilele ce urmează alte două partide probabil la Oran și Sidi Bel Abbes.

După 31 de ani echipa **MANCHESTER CITY** a cîștigat din nou titlul de campioană a Angliei la fotbal și va participa la viitoarea ediție a Cupei campionilor europeni. În etapa finală Manchester City a învins în deplasare cu 4—3 pe Newcastle, în timp ce principala sa rivală Manchester United a pierdut pe teren propriu cu 1—2 la Sunderland. Clasament : 1. Manchester City 58 puncte (din 42 de meciuri), 2. Manchester United 56 puncte, 3. Liverpool 55 puncte (un joc mai puțin).

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Malmoe (Suedia), sportivul suedez **RICKARD BRUCH a stabilit un nou record al țării sale în proba de aruncarea greutății cu performanța de 19,01 m.** Vechiul record era de 18,68 m și aparținea din anul 1967 lui Bendeus. Bruch a cîștigat și proba de aruncarea discului cu 60,96 m.

La Roma, atletul italian **FRINOLLI** și-a făcut debutul în acest sezon clasîndu-se pe primul loc în cursa de 400 m garduri cu timpul de 52"2/10. Proba de săritură în înălțime a revenit lui **CROSA**, care a trecut peste stacheta înălțată **la 2,09 m.**

ÎNTRE 22 și 27 MAI, FLORENȚA va găzdui un **TURNEU INTERNAȚIONAL DE VOLEI** feminin la care vor participa selecționatele **BELGIEI, ELVEȚIEI, R.F. A GERMANIEI, FRANȚEI, OLANDEI și ITALIEI.**

ETAPA a 2-A A TURULUI CICLIST AL ROMANDIEI (ELVEȚIA), disputată pe ruta Boncourt-Bulle (195 km), a revenit italianului Michele Dancelli în 4h 56' 22".

În clasamentul general conduce belgianul **EDDY MERCKX,** secundat de Dancelli la 4".

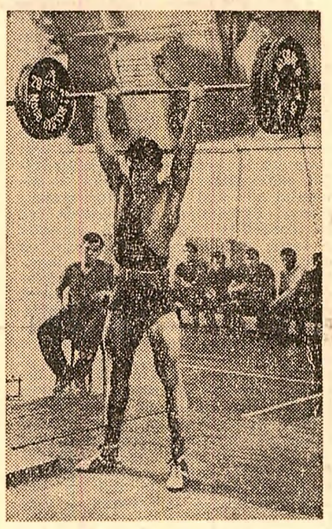

Campionatele de haltere. **În fotografie** — Voiner Alexandru
Foto: **S. Cristian**

Azi la Dinamo

Bogat program cultural-sportiv

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de activitate, clubul „Dinamo" organizează azi în parcul din șos. Ștefan cel Mare o „Duminică cultural-sportivă". Între orele 8,30—14 și seara de la ora 19 vor avea loc numeroase și atractive manifestări. Spicuim din program :

- Demonstrații de box, lupte și gimnastică;
- Concurs de călărie la probele de ștafetă și obstacole;
- Demonstrații de dresaj cu cîini de miliție ;
- „Ștafeta pompierilor";
- Meciul de fotbal Steaua-Dinamo, cu participarea foștilor jucători VOINESCU, BIRTAȘU, COSMA, CĂLINOIU, APOLZAN, BARTA, NICUȘOR, ENE I, OZON, frații ZAVODA, TOMA, ALEXANDRESCU, ONISIE ș.a. Arbitrează MIRCEA CRUȚESCU, ajutat la tușă de D. RUSU și I. COMȘA.
- Turneu internațional de polo, meciuri de handbal, volei, baschet, tenis etc.

În cadrul programului artistic își dau concursul :

- Soliștii de muzică ușoară, artista emerită Dorina Drăghici, Aida Moga, Rodica Paliu, Constantin Drăghici, Aurelian Andreescu.
- Soliștii de muzică populară, artistele emerite Aurelia Fătu-Rădulu și Angela Moldovan, Ion Cristoreanu, Maria Butaciu, I. Loghin.
- Cîntăreața italiană Meri Marabini, participantă la festivalul internațional de la San Remo.
- Ansamblul de dansuri populare „Ciocîrlia".

Important de reținut : PENTRU COPII ȘI ELEVI INTRAREA ESTE LIBERĂ.

CAMPIONATUL EUROPEAN DE FOTBAL

U.R.S.S.-Ungaria 3-0 (1-0)

Aseară la Moscova s-a disputat meciul retur dintre reprezentativele U.R.S.S. și Ungariei, contînd pentru sferturile de finală ale campionatului european de fotbal. Echipa sovietică, jucînd mult mai bine decît la Budapesta (sîmbăta trecută, cînd a fost învinsă cu 2—0), a reușit să obțină o victorie la scor : 3—0 (1—0), care o califică în semifinalele competiției. Cele trei goluri ale partidei au fost înscrise de către Solymosi (autogol — la un șut al lui Banișevski), Hurtîlava (min. 56) și Bișevet (min. 68).

Jocul a fost de un bun nivel tehnic și mai ales de o rară intensitate. Formația ungară, în care a jucat și Albert, n-a avut capacitatea de luptă cerută de importanța meciului, cedînd sub toate raporturile. Numai în ultimele 20 de minute a fost ceva mai agresivă organizînd atacuri mai consistente la poarta gazdelor. Dintre jucătorii sovietici, cea mai bună impresie au lăsat-o Șesternev, Afonin, Banișevski, Bișevet și Cislenko. Calificarea echipei U.R.S.S. în semifinalele campionatului european era puțin așteptată după înfrîngerea la două goluri diferență de la Budapesta.

Probleme sociale și politice acute

(Urmare din pag. I)

mintit lumii forța de neînfrînt a acelui tip de luptători care de altfel și în cursul mișcărilor de Rezistență antifasciste făceau față dușmanului, înarmați derizoriu în comparație cu diviziile germane care socoteau că supuseseră Europa.

În lume mulți oameni au putut urmări la televiziune imagini ale războiului din Vietnam. Și niciodată războaiele nu vor mai putea deveni obiectul unor povești cînd pe micul ecran, în fiecare seară, oameni mor „în direct" în fața spectatorilor. Care dintre noi, milioane în lume, nu s-a simțit ars, nimicit, de bombele cu napalm aruncate asupra pămîntului vietnamez ? Tresăririle de indignare ale opiniei publice americane și mondiale au căpătat treptat proporții.

Manifestațiile împotriva războiului, sub lozinca „Pacea acum !", s-au înmulțit mereu și ca număr și ca proporție de participanți, anumite demonstrații fiind organizate nu de un singur grup ci de cincizeci, avînd loc citeodată simultan, în douăzeci de orașe americane... Franța, Anglia, Suedia, Olanda au acordat tot mai frecvent drept de azil politic tinerilor americani dezertori care, arzîndu-și foaia de mobilizare, refuzau războiul agresiv și-și părăseau țara, gest mai grav în consecințe decît refuzul simbolic de a plăti impozitele de război...

Mii de personalități politice și universitare și-au manifestat protestul împotriva politicii de război a administrației S.U.A. Chiar în Senat, mai mulți senatori democrați : J. W. Fulbright, Frank Church, G. McGovern, Robert F. Kennedy și alții s-au ridicat atacînd cabinetul în ce privește această politică.

Consiliul național al bisericilor a reclamat „o politică de pace și dreptate". Cetățeni sau grupări disidente ale democraților au cumpărat pagini întregi în marile ziare (la prețul de 8 000 dolari) pentru a proclama teza : „Să-l lăsăm pe Johnson să cadă". În același timp senatorul Mc Carthy l-a învins pe președinte în alegerile preliminare. Din toate părțile „porumbeii" au început să-i jumulească pe „șoimi". A doua zi după declarația lui Johnson (cu privire la nereinnoirea candidaturii sale în alegerile pentru președinție), indicele cursului în Wall Street marca un spor sensibil, recordul vînzărilor de acțiuni fiind bătut.

Tot așa, tulburările declanșate la Washington și în alte orașe americane în ziua următoare asasinării pastorului King au ținut ecranele de televiziune zile întregi, acționînd mai puternic asupra stării de spirit din Congres decît toate cererile administrației Kennedy și Johnson pentru votarea de legi în favoarea negrilor. Și se știe, o astfel de lege a fost votată abia acum într-o capitală în stare de asediu. Evident, mai multe proiecte de legi privind drepturi civile în favoarea negrilor și indienilor, supuse Congresului, rămîn în suspensie. Recenta lege suprimă (cel puțin teoretic) barierele segregației în 80 la sută din spațiul locuibil în S.U.A. Dar cîte mai sînt de făcut.

Se știe că în 1870 negrii obținuseră în mod constituțional dreptul de vot. Atunci cînd trupele federale s-au retras din sud, după perioada de reconstrucție care a urmat războiului civil, au fost însă votate imediat legi locale care ocoleau sau făceau inaplicabile legile federale. Primul exemplu, dat de statul Mississipi (il mai dă de altfel și azi), a fost urmat de alte state din Sud care au anihilat acest drept prin subterfugii de genul „taxei asupra dreptului de vot" pe care negrii, săraci cum sînt, nu o pot plăti, sau prin instituirea unui „examen public" înainte de vot, în care se cere interpretarea unui pasaj din Constituție, examen căruia negrii, în majoritate analfabeți (instruirea în școli fiindu-le refuzată), nu-i puteau face față. Prin asemenea manevre, „legalizate" de fiecare stat din Sud încă din 1910, negrii și-au văzut dreptul de vot spulberîndu-se, iar segregația i-a strîns din nou în cleștii ghetourilor care, în ciuda legilor recente, nu sînt pe punctul de a dispare.

Iar astăzi, o dată cu dispariția lui Martin Luther King, negrii se găsesc lipsiți de acel „tambur major al justiției", cum se proclamase el însuși în fața congregației sale la Atlanta. Mulți consideră pierderea pastorului King ca fiind ireparabilă. Personalitatea sa, prestigiul său, puritatea sa erau apreciabile. Ralph D. Abernathy, succesorul său, pastor baptist ca și el, a luat conducerea „Conferinței creștine din sud". Cu toate că provine din ghetourile din Montgomery, Alabama, cu toate că este cofondator al Mișcării nonviolenței, el nu este pastorul King. La 42 de ani el preia conducerea într-o perioadă de lupte interne în sînul mișcării și de dificultăți financiare care nu-i permit prea multe acțiuni majore. Stockely Carmichael, de 26 de ani, care a utilizat pentru prima dată termenul „Puterea neagră", este, la Washington, în fruntea „Comitetului nonviolent al studenților". El constituie punctul de raliere al mîniei tineretului negru. Whitney M. Young, de 46 de ani, director la „Urban League", se plasează la polul opus adepților mîniei. El a insistat întotdeauna asupra necesității cooperării cu albii și numără printre suporteri cea mai mare parte a marilor societăți americane. Dar el se simte mult mai în largul său într-un birou, într-un salon, decît printre purtătorii de pancarte de protest de pe trotuarele americane.

Roy Wilkins, un om de 66 ani, secretar general al cunoscutei „Asociații naționale pentru propășirea oamenilor de culoare" care grupează 600 000 de membri, este fără îndoială cel mai influent dintre liderii negri care luptă pentru drepturile civile. El a fost unul dintre cei mai importanți promotori ai legislației în favoarea negrilor și un puternic adept al cooperării între oameni, fără deosebire de rasă. Este probabil ca Roy Wilkins să preia adevărata succesiune a pastorului King. Dar e evident că soluționarea uriașelor probleme ale populației de culoare privind egalitatea, educația, angajările în servicii și locuințele nu poate depinde de un singur om.

Esența problemei este — cum se afirmă în S.U.A. — că cea mai mare parte a statelor sînt în întîrziere cu cîteva războaie, căci ele n-au terminat de pierdut sau de cîștigat războiul **lor.** Cînd în statele din Sud se vorbește despre război, aceasta nu se referă la Vietnam mai mult decît la al doilea sau la primul război mondial, sau chiar la războiul hispano-american. Nu poate fi vorba decît despre războiul civil, războiul de secesiune de la 1861—1865, declanșat pentru libertatea a patru milioane de sclavi negri. Seri lungi de discuții se scurg încă în retrăirea celor mai celebre bătălii : Malvern Hill, Fredericksburg, Gettysburg, Atlanta. În statele din Sud, doctrina predominantă, astăzi ca și ieri, este supremația albilor obținută fie prin sclavie, fie prin segregație. Așa cum o tălmăcea guvernatorul Barnett din Mississipi : „Dacă luăm ca punct de vedere ideea evidentă că albii și negrii diferă, nu vom întîmpina nici o dificultate în a conchide că ei, negrii, nu sînt și nici nu ne vor fi vreodată egali".

Deosebit de violenți par „micii albi", „cefele roșii", arși de soarele cîmpurilor de bumbac, care consideră că egalitatea raselor ar fi pentru ei egală cu pierderea privilegiilor lor mediocre.

Salariul mediu al populației negre nu depășește niciodată două cincimi din venitul unui alb. În numeroase state populația neagră este de 3 sau 4 ori superioară numericește populației albe. Dacă ar putea vota, negrii ar răsturna în asemenea cazuri situația politică. Aceasta e de fapt rațiunea supremă pentru care s-a împiedicat întotdeauna (și s-a dat chiar naștere Ku-Klux-Klanului în 1866) înscrierea negrilor pe listele electorale. Niciodată nu s-au putut înscrie mai mult de 10 la sută (și de fapt s-au înscris mai puțin de 5 la sută). Cei care ar trece peste această opreliște, ar afla imediat că au fost concediați din slujbe.

Negrii sînt săraciți și terorizați. Ei nu dorm niciodată liniștiți, petrecîndu-și nopțile cu frica a ceea ce se va întîmpla. Un lider negru a spus : în Sud există diferite sezoane de vînătoare pentru fiecare animal. Doar în negru poți trage cînd vrei și tot anul. Organizația celor trei K (Ku-Klux-Klan), care reunește 50 000 de membri, își mărturisește fățiș obiectivele teroriste împotriva negrilor și a simpatizanților lor albi. Am văzut cîndva defilarea a 30 de mașini înțesate cu acești cavaleri ai nopții, cu glugi, înarmați pînă în dinți (mașina din fruntea convoiului era a poliției locale, cu polițiști îmbrăcați în uniforme), parcurgînd un cartier negru, învîrtindu-se în jurul unor case, arzînd cruci.

Sensul profund al problemei populației de culoare din S.U.A. rezidă în faptul că mulți americani trebuie să-și elibereze mai întîi propria lor conștiință. Dar vor putea ei s-o facă ? Asasinarea pastorului Martin Luther King demonstrează că ziua aceasta n-a venit încă. Dacă legile federale ar reuși în sfîrșit să proclame egalitatea tuturor, sistemul este astfel construit încît majoritatea negrilor, a portoricanilor, a indienilor, n-ar putea culege adevărate avantaje pentru că ar subzista zidul invizibil, tăcut dar dur care separă și izolează rasele. Chiar cu drepturile civile recunoscute integral, cetățenii de culoare vor trebui să facă față cartierelor dărăpănate, distrugerii familiei, segregației în școli, în fiecare moment al vieții.

Rasismul continuă să fie pentru America o plagă grea, o problemă complexă a cărei soluție e încă departe de a se întrevedea.

Pe hărțile geologilor sovietici

În peninsula Iamal, dincolo de Cercul Polar, în plină tundră, cîțiva oameni forau o sondă de explorare în solul veșnic înghețat. Într-o noapte ei au simțit cum pămîntul începe să se zguduie sub picioarele lor. Abia au avut timp să ajungă la adăpost, cînd din sondă a țîșnit o coloană de noroi amestecat cu gaze. Presiunea era atît de mare încît a sfărîmat armătura sondei. O scînteie a fost deajuns pentru ca în peisajul polar să se aprindă o uriașă faclă. Gheața din jur a început să se topească, locul unde se afla sonda s-a transformat într-un lac.

Curînd însă, aviația polară a transportat aici noi instalații de foraj, oamenii au săpat o sondă înclinată punînd capăt incendiului, strunind stihia dezlănțuită. Astfel, într-un mod spectaculos a devenit cunoscută ceea ce geologii sovietici numesc „una dintre cele mai mari senzații ale explorărilor geologice" — descoperirea în extremitatea nordică a regiunii Tiumen, la Urengoi, a celor mai bogate zăcăminte de gaze de pe glob. Deși aceste zăcăminte au fost explorate deocamdată numai pe jumătate, rezervele lor se ridică la două trilioane cinci sute miliarde metri cubi. Vasili Podsebiakin, șeful trustului de explorări geologice al districtului național Iamalo—Nenet, își exprima convingerea că aici se găsesc cel puțin patru trilioane metri cubi de gaze, adică de opt ori mai mult decît la Gazli, în Uzbekistan, sursa conductei magistrale Buhara—Ural.

În cursul anului trecut, geologii sovietici au înscris pe hărțile lor nu numai Urengoi-ul ci și Zapolearnii — cu un trilion cinci sute șaizeci de miliarde metri cubi de gaze și Medvejie, cam de aceeași mărime. Într-un singur an au fost astfel dublate rezervele prospectate de gaze, Uniunea Sovietică însumînd pe acest plan 9,2 trilioane metri cubi.

O deosebită importanță economică are faptul că zăcămintele amintite sînt apropiate unele de altele, iar gazele se află la adîncimi de numai 800—1 400 metri. Calculele preliminare arată că fiecare sondă va avea un debit zilnic de mai multe milioane metri cubi.

Această avuție a nordului înghețat va fi pusă nu peste multă vreme în slujba economiei naționale a Uniunii Sovietice. Din districtul Iamalo-Nenet va porni spre regiunile centrale și nord-vestice ale țării un sistem de conducte cu o lungime de patru mii de kilometri. A și început construcția porțiunii centrale a primei conducte, lungă de 1 380 kilometri, de la Uhta pînă la Torjok, căreia i s-a dat numele de „Aurora boreală". Traseul ei străbate nesfîrșite mlaștini. Transportul țevilor, săparea tranșeii și sudarea tronsoanelor se pot face numai iarna, cînd gerul încremenește mlaștina.

CORESPONDENȚA DIN MOSCOVA DE LA SILVIU PODINA

Prospecțiunile geologice efectuate în ultima vreme au sporit apreciabil și sursele de petrol ale țării. Noi straturi petrolifere au fost descoperite în Siberia apuseană. Numai unul din cele 50 de zăcăminte puse în evidență aici — cel de la Mamontovsk — cuprinde sute de milioane de tone. Se extind mereu zonele petrolifere din regiunea Stavropol, din Daghestan, Kalmîkia, din ținutul Krasnodar, din republicile autonome Ceceno-Ingușă și Komi, cele ale Caspicii. În partea de sud a mării au fost descoperite trei zăcăminte. În urma unor îndelungate cercetări, geologii au stabilit că între peninsula Apșeron, de pe malul vestic al Caspicii, și peninsula Celeken, de pe cel estic, se întinde pe fundul mării un adevărat briu de petrol. Pentru a-l scoate la lumină, sondorii din Azerbaidjan, cît și cei din Turkmenia, înaintează tot mai departe în mare cu rețeaua de estacade și insule artificiale. Planul cincinal în curs prevede construirea în Marea Caspică a 35 de insule artificiale, cu un total de 140 de sonde. În această perioadă (1966—1970) extracția petrolului prin sonde subacvatice va spori de cîteva ori. Se prevede că anul acesta producția de petrol a Uniunii Sovietice va atinge cifra globală de 300 milioane de tone.

Prospecțiunile geologice au dovedit că Siberia se situează pe primul loc și în domeniul carbonifer. De-a lungul magistralei feroviare transsiberiene, pe o fișie lată de zeci iar pe alocuri de sute de kilometri, precum și în regiunile nordice se întind aproape de suprafață straturi groase de huilă și cărbune brun ce însumează circa șapte trilioane de tone, ceea ce reprezintă aproape jumătate din rezervele carbonifere mondiale.

Pentru a transforma în energie combustibilul solid al Siberiei se construiesc sau se vor construi în anii viitori puternice termocentrale amplasate în imediata vecinătate a carierelor la suprafață. Acolo unde straturile de cărbune sînt atît de groase încît o singură centrală nu ar fi în stare să „înghită" cantitățile considerabile de extrase cu ajutorul mijloacelor tehnice moderne, se prevede construirea unor grupuri întregi de centrale. În sudul Siberiei se vor ridica termocentrale de mare capacitate la Belov, Tomi-Usinsk, Nazarov, Cernogorsk, Cita și în alte părți. În nord — la Norilsk, Djebarik, Ciumen etc.

Kuzbassul devine un important furnizor de cărbune cocsificabil destinat combinatelor siderurgice din Siberia și Ural. Cocsul obținut aici este superior celui provenit din bazinul Donețului, iar prețul lui de cost — mai scăzut.

În ce privește minereul de fier, centrelor tradiționale li s-au adăugat în ultimii ani noi zăcăminte deosebit de bogate descoperite în Kazahstan, în regiunea Kursk, în Siberia apuseană și orientală. Rezervele explorate reprezintă multe miliarde de tone. Recent, a fost identificat un mare zăcămînt lîngă satul Boguciani, în ținutul Krasnoiarsk. Chiar și Uralul, cea mai veche bază de extracție a minereului de fier, își dezvăluie noi resurse. Zăcăminte importante au fost găsite de curînd la sud-est de Celeabinsk, magnetitele de aici, de o calitate superioară, ridicîndu-se, după unele estimări, la aproape un miliard și jumătate de tone. Mari combinate de înnobilare a minereului de fier au fost construite la Jeleznogorsk, lîngă Bratsk, în Siberia orientală, la combinatul siderurgic din Siberia apuseană, în nordul Kazahstanului, la Kacikanar în Ural și în alte părți.

O importanță deosebită au pentru dezvoltarea industriei metalele neferoase, rare și prețioase. Și în acest domeniu geologii sovietici au obținut în ultima vreme succese marcante. Referindu-se la ele, I.B. Golub, membru al colegiului ministerului geologiei al Federației ruse, a arătat într-o convorbire că după descoperirea zăcămîntului deosebit de bogat de cupru și nichel de la Talnah, lîngă Norilsk, anul trecut a fost dat la iveală, la numai 5 kilometri depărtare de Talnah, un alt zăcămînt vast. Noi nisipuri aurifere și filoane de aur au fost găsite în Ciukotka, în valea Kolîmei, în Iakuția, precum și în Uzbekistan și Tadjikistan. În curînd va începe exploatarea celor mai importante filoane de aur din Asia Centrală — cele de la Muruntau, în plin deșert.

Nu este ușor să găsești unde anume își ascunde pămîntul comorile dar, străbătînd tundre înghețate, mlaștini și pustiuri arzătoare, geologii sovietici le descoperă pentru a le adăuga la patrimoniul bogățiilor țării lor.

viața internațională

COLABORAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI ECONOMICĂ ROMÂNO-FRANCEZĂ ÎN CONTINUĂ DEZVOLTARE

Personalități ale vieții politice și reprezentanți ai cercurilor de afaceri din Franța manifestă un viu interes față de intensificarea și diversificarea colaborării economice și tehnico-științifice cu România. Redau cîteva discuții ce le-am avut cu personalități de seamă din Franța despre relațiile cu România și perspectivele dezvoltării acestora.

CORESPONDENȚA DIN PARIS DE LA AL. GHEORGHIU

DL. MAURICE SCHUMANN, *ministru de stat pentru cercetarea științifică și problemele atomice și spațiale: „In noiembrie 1967 am avut plăcerea și onoarea de a face o călătorie în țara dv. pentru a lua contact cu conducătorii politicii științifice și cu savanții români — a spus domnia sa. Am constatat în ce măsură avem, și unii și alții, interesul de a intensifica schimburile științifice de toate felurile. Cu prilejul acestei vizite au fost proiectate multe teme de cooperare. Mă refer îndeosebi la informatică și la cercetarea spațială. În domeniul nuclear, colaborarea este deja destul de avansată. Nu vreau să împietez asupra domeniilor ce nu sînt de competența mea ministerială, dar țin să subliniez că această cooperare științifică și tehnică se înscrie într-o mișcare generală de apropiere între țările noastre.*

În toate domeniile gîndirii și științei și, poate, de asemenea, într-o concepție deschisă asupra viitorului Europei, Franța și România se simt aproape una de cealaltă. În momentul cînd generalul de Gaulle se pregătește să vină în vizită în țara dv. sînt fericit să salut aci cu căldură prietenia franco-română".

— Cele două guverne ale noastre — a declarat dl. ROLAND NUNGESSER, *secretar de stat pentru economie și finanțe, încheind la 2 februarie 1967 un acord de cooperare economică și industrială, prin care se angajează să încurajeze dezvoltarea cooperării economice și industriale în domeniile industriei minelor, construcțiilor, comunicațiilor, precum și în celelalte domenii de interes comun, au ținut să marcheze că o asemenea cooperare este de natură să dea o bază stabilă și durabilă adîncirii relațiilor economice franco-române.*

Formele acestei cooperări sînt extrem de diverse: operații care constau în livrări reciproce în vederea unei coproducții și comercializării produsului finit, mai cu seamă pe terțe piețe, fabricarea pe baza documentației furnizată de partener, schimburi de licențe.

O asemenea colaborare oferă celor două țări avantaje reciproce: stimularea de livrări în domeniul echipamentului și al tehnicii, întărirea capacității de producție și sporirea disponibilităților la export. Ea trebuie să dea o fizionomie nouă schimburilor franco-române, modificînd structura acestora în sensul unor diversificări crescînde, asigurîndu-le în același timp expansiunea".

„Oamenii de afaceri francezi doresc să intensifice și mai mult schimburile comerciale cu România — a declarat dl. GEORGES VILLIERS, *președintele Comisiei de relații externe a Consiliului național al patronatului francez și președinte al Comisiei de relații Franța-România. Noi ajutăm în acest sens firmele franceze care fac comerț cu dv. Schimburile cu România se dezvoltă, de altfel, rapid. Dar ca ele să evolueze și mai repede, noi trebuie să cumpărăm mai mult de la dv. Și am putea-o face, dacă am cunoaște mai bine posibilitățile României. Dar nu cunoaștem încă toate sectoarele ei economice. Trebuie, în consecință, să intensificăm contactele pentru depistarea tuturor posibilităților de cooperare, să fim la curent cu toată gama acestor posibilități". În acest scop dl. Villiers opinează că ar trebui intensificată propaganda, publicitatea comercială a României în Franța, și propune organizarea unei „săptămîni tehnice românești" la Paris. „O acțiune care să ne arate nouă, oamenilor de afaceri francezi, progresele ce le-ați obținut în evoluția dv. tehnică și industrială. O documentare precisă în Franța despre posibilitățile dv. de producție ar fi un instrument bun pentru oamenii noștri de afaceri. Toate acestea cred că ar facilita încheierea de noi contracte".*

„Sînt convins că vizita generalului de Gaulle în România va contribui și mai mult la dezvoltarea schimburilor dintre cele două țări. Sistemele social-politice deosebite din țările noastre nu ne pot împiedica să facem comerț, să extindem cooperarea. E un principiu universal. Tradițiile de prietenie a celor două popoare nu pot decît să faciliteze intensificarea schimburilor. De altfel, noi, francezii, avem o mare simpatie pentru România".

Dl. PIERRE DREYFUS, *președinte, director general al uzinei de automobile Renault: „Dorim să dezvoltăm cooperarea tehnică cu țara dv. De aceea, am încredințat spre fabricare românilor piese auto delicate (e vorba de cutia de viteze) și importante pentru uzina noastră. De altfel, România e singura țară cu care am încheiat un asemenea acord de cooperare în producție. Un exemplu al cooperării franco-române este și faptul că noi sprijinim România să-și dezvolte propria sa construcție de automobile. În fond, e vorba de o cooperare avantajoasă pentru ambele părți. Privesc deci cu încredere perspectivele dezvoltării cooperării noastre tehnice cu țara dv." — a încheiat dl. Dreyfus.*

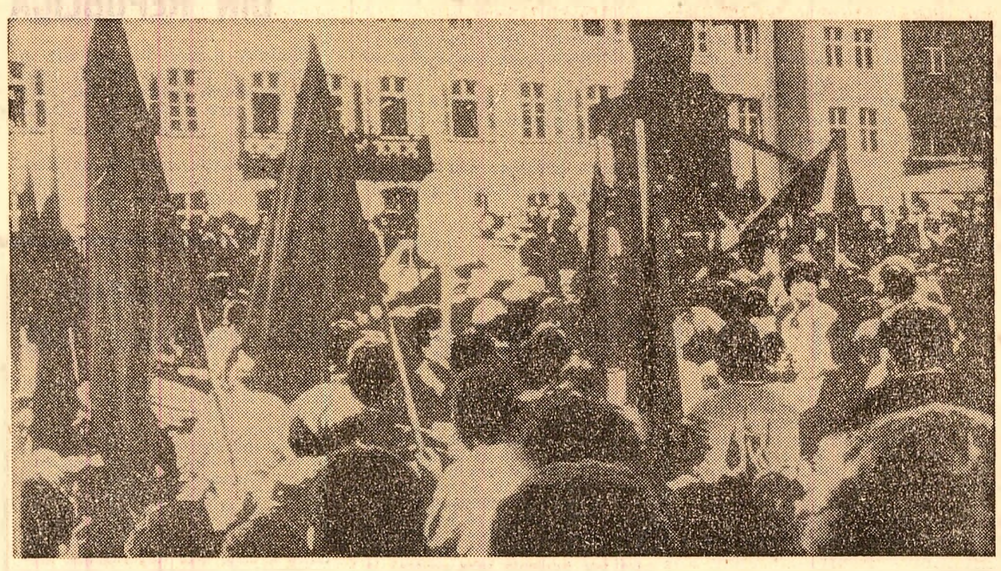

Aproximativ 35 000 de persoane, venite din diferite localități ale R. F. a Germaniei, au demonstrat sîmbătă la Bonn împotriva legislației excepționale. Agenția France Presse apreciază că a fost cea mai mare manifestație care a avut loc vreodată în capitala Republicii Federale. Din primele ore ale dimineții — relatează agenția — Bonn-ul a căpătat aspectul unui oraș asediat.

Demonstrația s-a încheiat cu un mare miting ce a avut loc în apropierea universității, în cadrul căruia vorbitorii au subliniat caracterul antidemocratic al legislației excepționale. O altă adunare s-a ținut în cursul serii în marea sală „Beethovenhalle" de pe malul Rinului.

ÎN COMITETUL POLITIC AL ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

Discuții în legătură cu tratatul de neproliferare

NEW YORK 11. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: În cadrul sesiunii Adunării Generale a O.N.U. continuă să fie dezbătut proiectul tratatului de nediseminare a armelor nucleare. Subliniind că pericolul unui război nuclear nu poate fi diminuat sau eliminat decît dacă cei care posedă arma nucleară vor accepta să nu o folosească și își vor lua angajamentul categoric că vor proceda la dezarmarea nucleară, delegatul Ceylonului, H. Amerasinge, a arătat că „promisiunea de a continua negocierile în problema dezarmării nucleare nu este altceva decît o declarație de intenții, mult mai puțin convingătoare decît un angajament categoric". „Proiectul tratatului de nediseminare nu prevede, după părerea noastră, un echilibru acceptabil de responsabilități și obligații între puterile nucleare și cele nenucleare" — a spus reprezentantul Ceylonului. El a mai declarat că, deși consideră că este mai bine să fie adoptat acest tratat decît nici unul, totuși cere puterilor nucleare „să ia în considerație propunerile de îmbunătățire formulate de un mare număr de membri ai O.NU.".

Reprezentantul permanent al Ungariei, K. Csatorday, care a luat în continuare cuvîntul, s-a pronunțat pentru adoptarea proiectului de tratat. El a afirmat că „obiectivul tratatului este nu numai prevenirea proliferării armelor nucleare, ci și crearea unei atmosfere propice pentru noi măsuri de dezarmare". Apreciind că „nu a fost posibil să se realizeze maximum", el a susținut că „tratatul, deși nu este perfect, este cel mai bun pe care am putut spera să-l obținem".

Reprezentantul Japoniei, S. Tsuruoka, a arătat că guvernul său se pronunță în favoarea încheierii tratatului de neproliferare, dar „în actualul proiect există încă unele puncte care necesită o examinare minuțioasă". Atrăgînd atenția asupra necesității de a se acționa în direcția dezarmării nucleare, S. Tsuruoka a declarat că țara sa, „care a suferit de pe urma exploziilor nucleare, este foarte interesată în această problemă". Reprezentantul Japoniei s-a ocupat pe larg în intervenția sa de necesitatea asigurării tuturor condițiilor — prin tratat — pentru ca statele nenucleare să aibă acces nestingherit la foloasele aplicării energiei atomice în scopuri pașnice.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul ambasadorul Italiei, Pietro Vinci, care a arătat că deși tratatul nu răspunde în mod optim tuturor dorințelor, el este totuși un instrument adecvat pentru realizarea de progrese pe calea dezarmării. Tratatul trebuie privit în contextul larg al dezarmării generale. Pietro Vinci a expus principiile care, după părerea guvernului său, ar putea asigura o evoluție internațională pozitivă: înlăturarea tuturor riscurilor războiului, atît nuclear cît și convențional; accesul pentru toți la toate resursele pămîntului și mărilor; schimburi libere între state în toate domeniile, inclusiv acela al energiei nucleare puse în slujba dezvoltării pașnice a tuturor țărilor; o strînsă cooperare internațională în vederea eliminării disparităților tehnologice, științifice, economice, culturale și sociale.

IERI LA PARIS

REPREZENTANȚII R.D. VIETNAM ȘI S.U.A. AU CĂZUT DE ACORD ASUPRA UNOR PROBLEME TEHNICE ȘI DE PROCEDURĂ

PARIS 11 (Agerpres). — Sîmbătă dimineață au continuat contactele între reprezentanții R. D. Vietnam și S.U.A. asupra unor probleme tehnice și de procedură. La reuniune a participat din partea R. D. Vietnam colonelul Ha Van Lau, iar din partea S.U.A. ambasadorul Cyrus Vance. După reuniune, purtătorul de cuvînt al delegației R. D. Vietnam, Nguyen Thant Le, a făcut cunoscut că începerea convorbirilor oficiale dintre reprezentanții R. D. Vietnam și S.U.A. va avea loc luni la ora 9,30 G.M.T. în sala mare a Centrului de conferințe internaționale din strada Kleber. S-a convenit ca fiecare delegație să cuprindă cel mult zece consilieri. Cele două delegații vor cuprinde numai reprezentanți ai R. D. Vietnam și ai S.U.A. Limbile engleză și vietnameză vor servi ca limbi oficiale, iar franceza ca limbă de lucru. În principiu, s-a stabilit ca în fiecare zi să aibă loc o ședință. Purtătorul de cuvînt a precizat că contactele au avut loc într-o „atmosferă corectă".

★

Reprezentantul guvernului R. D. Vietnam, Xuan Thuy, i-a vizitat sîmbătă dimineața pe ambasadorul Uniunii Sovietice la Paris și pe însărcinatul cu afaceri al Republicii Populare Chineze în Franța. Vineri, ministrul Xuan Thuy a făcut o vizită la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, unde a fost primit de Waldeck Rochet, Jacques Duclos și alți conducători ai P. C. Francez.

DECLARAȚII PRIVIND SITUAȚIA DIN ORIENTUL APROPIAT

PARIS 11 (Agerpres). — Într-un interviu acordat în exclusivitate agenției France Presse și ziarului „Le Monde", ministrul de externe al R.A.U., Mahmud Riad, a subliniat că, în ceea ce privește situația din Orientul Mijlociu, Republica Arabă Unită acceptă rezoluția Consiliului de Securitate al O.N.U. și este gata să o pună în aplicare. „Pentru noi, a spus ministrul de externe, este esențial să se aplice rezoluția Consiliului de Securitate". Dar, deoarece Izraelul nu este dispus să facă aceasta, R.A.U. consideră că „realizarea păcii în Orientul Mijlociu trebuie să fie garantată de Consiliul de Securitate al O.N.U. și de marile puteri membre ale acestui consiliu".

Este în interesul nostru, a adăugat ministrul egiptean de externe, ca eforturile întreprinse de Gunnar Jarring să fie încununate de succes, pentru că aceasta ar însemna aplicarea respectivei rezoluții. De aceea, sîntem gata să discutăm orice propunere a lui Jarring în legătură cu rezolvarea situației din Orientul Mijlociu. „Dacă Izraelul își va îndeplini obligațiile care-i revin prin rezoluția Consiliului de Securitate al O.N.U., inclusiv retragerea trupelor lui din teritoriile arabe ocupate și soluționarea problemei refugiaților palestinieni, noi le vom îndeplini pe ale noastre și vom putea realiza, în acest mod, pacea în Orientul Mijlociu", a declarat în încheiere ministrul de externe al R.A.U.

★

TEL AVIV 11 (Agerpres). — „Politica Izraelului este precisă și clară: nu va avea loc nici o retragere din zonele ocupate fără negocieri în vederea unui tratat de pace", a declarat în parlament premierul izraelian, Levi Eshkol, răspunzînd unei moțiuni de cenzură depuse de deputați ai Partidului de centru care reproșau guvernului că intenționează să dea curs rezoluției Consiliului de Securitate pentru Orientul Apropiat.

Ministrul apărării al Izraelului, generalul Moshe Dayan, răspunzînd unor întrebări ale deputaților a declarat că, în decurs de zece luni, pînă la 22 aprilie a.c., forțele de securitate ale Izraelului au ucis aproximativ 100 de luptători de guerilă care acționau în teritoriile ocupate de Izrael. „În această perioadă, a menționat el, au fost condamnați la închisoare de către tribunalele izraeliene 330 cetățeni arabi, iar alți 686 așteaptă să fie judecați sub acuzația că au înfăptuit acte de sabotaj în teritoriile ocupate".

SOLIDARI CU LUPTA POPORULUI VIETNAMEZ

PARIS 11 (Agerpres). — La velodromul de iarnă din Paris a avut loc un miting în cadrul căruia au luat cuvîntul Waldeck Rochet, secretar general al P.C. Francez, Georges Marchais, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. Francez, și Max Schaeffer, membru al Biroului Politic al P.C. din Germania. Vorbitorii au exprimat solidaritatea cu lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii, relevînd speranțele pe care convorbirile oficiale dintre S.U.A. și R. D. Vientam le trezesc în rîndul partizanilor dreptului popoarelor de a dispune de soarta lor. Ei au vorbit, de asemenea, despre îngrijorarea pe care o resimte opinia publică europeană față de intensificarea activității elementelor neonaziste din R. F. a Germaniei și au subliniat necesitatea urgentă a anulării interzicerii P.C. din Germania.

BRUXELLES

Reuniunea miniștrilor apărării din țările membre ale N.A.T.O.

BRUXELLES 11 (Agerpres). — Vineri a avut loc la Bruxelles sesiunea semestrială a miniștrilor apărării ai țărilor membre ale N.A.T.O. Sesiunea, la care Franța nu a fost reprezentată, deoarece s-a retras din organismele militare integrate ale N.A.T.O., a examinat recomandările formulate anul trecut la Haga de grupul însărcinat cu planificarea nucleară a N.A.T.O. și a stabilit planul strategic al Alianței atlantice pentru perioada 1969—1973. După cum se arată în comunicatul dat publicității, miniștrii apărării au hotărît menținerea și întărirea potențialului militar al N.A.T.O. In concordanță cu această hotărîre, nici una din țările membre nu vor proceda la o reducere a angajamentelor militare în cadrul acestei organizații. Dimpotrivă, Anglia va pune la dispoziția alianței militare un efectiv suplimentar de 20 000 de soldați instruiți, iar Germania occidentală va intensifica programul său de înarmare.

După cum relatează observatorii, cu prilejul acestei sesiuni a miniștrilor apărării reprezentantul american Clark Clifford a cerut din nou aliaților vesteuropeni să-și asume o parte mai mare din povara militară a organizației. „Implicația a fost limpede, scrie agenția U.P.I. În cazul cînd aliații nu-și vor da concursul în problema balanței de plăți (deficitare a S.U.A.), Administrația americană ar putea fi forțată să intensifice replierea forțelor sale militare din Europa occidentală în S.U.A., pentru a economisi devize străine". Sub presiunile lui Clifford, Denis Healey (Anglia) și Gerhard Schröder (R.F.G.) și-au anunțat „imediat" noile angajamente militare ale țărilor lor.

Partidul Comunist Italian își prezintă programul electoral

CORESPONDENȚA DIN ROMA DE LA NICOLAE PUICEA

Luigi Longo, secretar general al Partidului Comunist Italian, s-a întîlnit cu ziariștii străini din Roma pentru a le prezenta programul electoral al partidului, în vederea alegerilor de la 19 mai. El a arătat că programul P.C.I. este subordonat ideii de a se întreprinde acțiuni concrete în vederea unei îmbunătățiri substanțiale a condițiilor și nivelului de trai al maselor muncitoare. Exprimînd convingerea că în condițiile Italiei este posibilă o largă colaborare a partidului cu alte forțe sociale, el a menționat posibilitatea unei înțelegeri cu catolicii, arătînd că această colaborare „trebuie să se extindă la socialiști, la toate forțele de stînga capabile să rezolve problemele țării atît pe plan economic, cît și pe plan social". Comuniștii au încheiat acorduri electorale cu Partidul Socialist Italian al Unității Proletare în vederea prezentării unor candidați comuni pentru Senat, iar pe listele de candidați ai partidului comunist există numeroase personalități necomuniste, dar cu vederi democratice — catolici — care luptă pentru o democratizare a vieții italiene. Obiectivul P.C.I. — a declarat Longo — este de a asigura alegerea a cel puțin 10 reprezentanți independenți pe listele noastre, astfel ca ei să poată constitui un grup parlamentar.

Referindu-se la politica coaliției guvernamentale, Longo a spus că aceasta nu a înfruntat temele de fond care străbat în prezent societatea italiană și a relevat că în anii din urmă s-a accentuat dezechilibrul existent între nordul și sudul Italiei. Astăzi sînt două Italii — a spus el: una puternic industrializată, în nord, și una puternic înapoiată, în sud. Aceasta aduce mari daune oamenilor muncii de cele mai diverse categorii. Este deci necesar să se ducă, în domeniul industriei, o politică de apărare și de promovare fermă a intereselor oamenilor muncii, iar în domeniul agriculturii să se înfăptuiască o reformă agrară democratică.

„Noi dorim să ducem o politică de apărare a libertăților democratice și a independenței naționale, împotriva aservirii față de imperialismul american, împotriva organismelor supranaționale, împotriva puterii monopolurilor, în interesul clar al maselor de oameni ai muncii". După cum a spus Longo, P.C.I. militează pentru o politică externă a Italiei care să deschidă posibilități de contacte și colaborare cu toate țările, pentru ca în final să se pună capăt politicii de blocuri opuse. „Dorim să se pună capăt politicii de blocuri, să realizăm o politică de colaborare cu toate țările lumii, în vederea consolidării păcii, a recunoașterii frontierelor rezultate de pe urma celui de-al doilea război mondial, a recunoașterii existenței a două state germane. Noi dorim să realizăm o unitate a forțelor de stînga și pe plan extern".

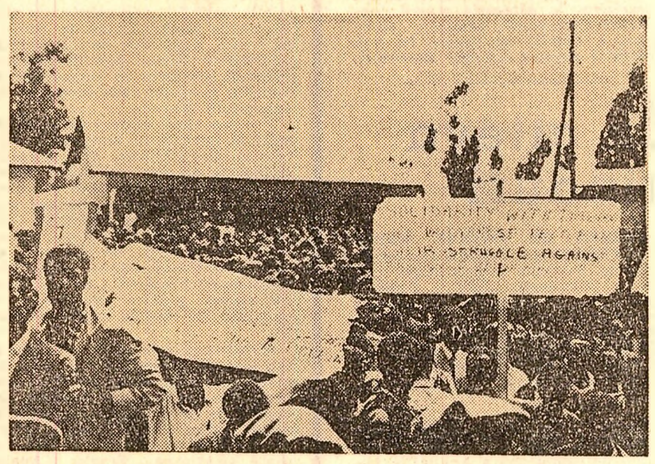

În capitala Etiopiei, Addis-Abeba, au avut loc demonstrații de protest împotriva regimului rasist al lui Smith din Rhodesia. Peste 3 000 de studenți ai universității din capitală și elevi au manifestat pe străzi și apoi s-au îndreptat spre sediul principal al Organizației Unității Africane. Demonstranții au purtat pancarte cu lozinci: „Jos colonialismul!", „Sîntem solidari cu lupta poporului Zimbabwe"

agențiile de presă transmit:

Autoritățile polițienești din Salonic au arestat vineri pe Alexis Papalexis, fost deputat E.D.A. (Uniunea democratică de stînga), editorul ziarului „Makedoniki Ora". Considerat de poliție drept unul din conducătorii acestui partid politic aflat în ilegalitate, Papalexis este acuzat de a fi desfășurat o activitate ostilă actualului regim militar grec. Agenția France Presse precizează că în noaptea de miercuri spre joi au fost arestați la Salonic șapte membri ai E.D.A., iar agenția americană Associated Press scrie că numai în ultimele 20 de zile în acest oraș au fost arestate peste 60 de persoane, considerate de autorități drept „periculoase".

În Polonia s-a aflat o delegație de oameni de afaceri din Scoția, alcătuită din reprezentanți ai industriilor constructoare de mașini, electrotehnică, chimică și textilă. Delegația a avut convorbiri cu reprezentanți ai instituțiilor economice poloneze în legătură cu posibilitatea lărgirii comerțului și stabilirea unor contacte strînse între cercurile comerciale din Polonia și Scoția.

Primul ministru canadian, Pierre Elliott Trudeau, a declarat la o întrunire din Vancouver că guvernul său este în favoarea oricăror măsuri care ar putea intensifica contactele între Canada și R. P. Chineză și ar normaliza astfel relațiile dintre cele două țări.

Vitrine de etnografie românească, cu exponate donate de Muzeul de artă populară al Republicii Socialiste România, au fost inaugurate la Muzeul omului din Paris.

Sesiunea Comitetului executiv al UNESCO, care s-a încheiat la Paris, a acceptat hotărîrea luată de R.A.U. în legătură cu salvarea ansamblului monumental de la Philae. S-a stabilit ca templele și celelalte edificii să fie transferate în insula vecină Agilkia. Lucrările vor dura 4 ani și vor începe în anul 1969. Salvarea faimoaselor temple din insula Philae constituie ultima operațiune ce mai rămîne de efectuat în valea Nubiei care, în parte, va fi în curînd acoperită de apă ca urmare a construcției barajului de la Assuan.

În orașul suedez Göteborg s-a deschis tradiționalul Tîrg internațional de bunuri de consum. Printre țările participante se numără și România, ale cărei întreprinderi de comerț exterior expun o gamă variată de textile, confecții, tricotaje, mobilă și produse din lemn, produse chimice, produse alimentare. Pavilionul român a fost vizitat de către ministrul economiei Suediei, Krister Wickman, care a fost întîmpinat de Eduard Mezincescu, ambasadorul României în Suedia.

Ministerul Comerțului al S.U.A. a anunțat vineri ridicarea unor restricții în comerțul cu țările Europei răsăritene, în conformitate cu programul Administrației de liberalizare a comerțului Est-Vest. Este vorba de fapt de modificarea unor prevederi din regulamentul controlului exporturilor americane. Nu vor mai fi cerute licențe speciale pentru exportul a cinci categorii de mărfuri: produse chimice, farmaceutice, cauciucuri sintetice, lubrifianți, minerecuri. (A. P.).

Institutul de grafică din Belgrad și firma americană „Printing Developements International" au încheiat un acord privind înființarea la Belgrad a unui centru de grafică electronică.

Tîrgul de la Novi Sad

CORESPONDENȚĂ DE LA NICOLAE PLOPEANU

Novi Sad-ul, capitala provinciei autonome Voivodina, a întîmpinat sărbătorește miile de vizitatori veniți să asiste, simbătă dimineața, la deschiderea celei de-a 35-a ediții a Tîrgului agricol internațional. La festivitate au participat președintele R.S.F. Iugoslavia Iosip Broz Tito, și alți conducători de partid și de stat.

La actuala ediție a tîrgului participă 1 250 întreprinderi și firme din 22 țări

În pavilionul [illegible] expuse tractoare pe [illegible] pe roți, selectoare și semănători, mașini de împrăștiat îngrășăminte și alte mașini agricole. Președintele Iosip Broz Tito și ceilalți conducători de partid și de stat au vizitat pavilionul țării noastre, fiind salutați de Aurel Mălnășan, ambasadorul României la Belgrad

Vizitatorii, în număr foarte [illegible] mii de ore, au fată [illegible] ale [illegible] pavilionul

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii